

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

25 mai 2011

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement
et l'éloignement des étrangers
en ce qui concerne les conditions
dont est assorti le regroupement familial**

AMENDEMENTSN° 208 DE M. **MADRANE ET CONSORTS**

Art. 2

Dans l'article 10 proposé, entre l'alinéa 4 et l'alinéa 5, insérer l'alinéa suivant:

“À moins qu'un traité international n'en dispose autrement, l'étranger visé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1°, 2°, 4°, 5° et 7°, doit, dans les trois ans de son arrivée, avoir suivi un parcours d'intégration organisé par l'une des entités du pays compétentes en la matière. Cette obligation ne s'applique pas si l'étranger en a été dispensé par l'entité compétente ou en cas de force majeure.”

Documents précédents:

Doc 53 **0443/ (2010/2011):**

001: Proposition de loi de Mmes Lanjri et Dierick et M. Van den Bergh.

002 à 010: Amendements.

011: Avis du Conseil d'État.

012: Erratum.

013 et 014: Amendements.

015: Avis du Conseil d'État

016 et 017: Amendements.

018: Rapport.

019: Texte adopté par la commission.

**EN REMPLACEMENT DU DOCUMENT DISTRIBUÉ
PRÉCÉDEMMENT**

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

25 mei 2011

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet
van 15 december 1980 betreffende
de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging
en de verwijdering van vreemdelingen
voor wat betreft de voorwaarden
tot gezinshereniging**

AMENDEMENTENNr. 208 VAN DE HEER **MADRANE c.s.**

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, tussen het vierde en het vijfde lid, een lid invoegen, luidende:

“Onder voorbehoud van een andersluidend internationaal verdrag moet de in § 1, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 5° en 7° bedoelde vreemdeling binnen drie jaar na zijn aankomst een integratie- of inburgeringstraject hebben gevolgd, waarin wordt voorzien door een van de drie terzake bevoegde deelgebieden van het land. Die verplichting geldt niet indien de vreemdeling daarvan door het bevoegde deelgebied werd vrijgesteld, noch in geval van overmacht.”

Voorgaande documenten:

Doc 53 **0443/ (2010/2011):**

001: Wetsvoorstel van de dames Lanjri en Dierick en de heer Van den Bergh.

002 tot 010: Amendementen.

011: Advies van de Raad van State.

012: Erratum.

013 en 014: Amendementen.

015: Advies van de Raad van State.

016 en 017: Amendementen.

018: Verslag.

019: Tekst aangenomen door de commissie.

**TER VERVANGING VAN HET VROEGER RONDGEDEELDE
STUK**

2128

JUSTIFICATION

L'autorité fédérale est compétente pour fixer les conditions d'accès et de séjour sur le territoire.

L'intégration doit assurer une insertion équivalente des nouveaux arrivants dans la société. Il est essentiel à cet égard que le nouvel arrivant suive un parcours d'intégration et ce, afin de l'accueillir dans les meilleures conditions, de l'accompagner dans les premiers temps de son installation pour *in fine*, lui permettre de s'intégrer au mieux dans la société d'accueil.

Cet amendement conditionne, entre autres critères, le droit de séjour au suivi d'un parcours d'intégration, tel qu'organisé par les entités compétentes du pays. Et il est important que chaque primo-arrivant puisse, en fonction de sa situation personnelle, choisir librement dans quelle entité, il désire suivre son parcours d'intégration et ce, indépendamment de son lieu de résidence.

En ce qui concerne le contenu et l'organisation du parcours d'intégration, il est renvoyé aux différentes entités du pays, étant donné que ces éléments relèvent de leur compétence.

Il appartient dès lors notamment aux entités du pays de définir le contenu du parcours d'intégration, de déterminer, le cas échéant, quels programmes d'emploi et d'enseignement sont assimilés à un parcours d'intégration et de fixer à quelles conditions les nouveaux venus sont dispensés ou non de suivre un parcours d'intégration.

L'obligation d'intégration n'est pas d'application lorsque l'entité compétente dispense le nouveau venu de suivre le parcours ou en cas de force majeure.

La force majeure signifie que le nouveau venu n'a pu, en raison de circonstances indépendantes de sa volonté, suivre le parcours d'intégration. On peut notamment songer, à cet égard, à une maladie grave de longue durée ou à un handicap l'empêchant de suivre le parcours d'intégration pendant les trois premières années suivant son arrivée dans notre pays, ainsi qu'à des listes d'attente trop longues. La charge de la preuve incombe au nouveau venu.

N° 209 DE M. **MADRANE ET CONSORTS**

Art. 2

Remplacer l'article 10, § 5, alinéa 1^{er} proposé comme suit:

“Les moyens de subsistance stables réguliers et suffisants visés au § 2, alinéa, doivent être au moins équivalents au montant visé à l'article 14, § 1^{er}, 3° de

VERANTWOORDING

De federale overheid is bevoegd om de voorwaarden voor de toegang tot en het verblijf op het grondgebied te bepalen.

De integratie of inburgering moet een gelijkwaardige socialisatie van de nieuwkomers in de samenleving waarborgen. In dat verband is het van essentieel belang dat de nieuwkomer een integratie- of inburgeringstraject volgt, zodat hij in de beste omstandigheden kan worden ontvangen, tijdens de eerste stappen van zijn vestiging kan worden begeleid en tot slot zich zo goed mogelijk in het gastland kan integreren.

Dit amendement voorziet erin dat iemand die het verblijfsrecht wil genieten, naast andere voorwaarden, een van de integratie- of inburgeringstrajecten moet hebben gevolgd die de terzake bevoegde deelgebieden van het land organiseren. Daarbij moet elke nieuwkomer, afhankelijk van zijn persoonlijke situatie en onafhankelijk van de plaats waar hij verblijft, vrij kunnen kiezen in welk deelgebied hij zijn integratie- of inburgeringstraject wil volgen.

Voor de inhoudelijke en organisatorische aspecten van het integratie- of inburgeringstraject zal de nieuwkomer worden doorverwezen naar de diverse deelgebieden van het land, aangezien zij op dat vlak bevoegd zijn.

Derhalve komt het dus met name de deelgebieden van het land toe het integratie- of inburgeringstraject inhoudelijk te omschrijven, in voorkomend geval vast te leggen welke werkgelegenheids- en onderwijsprogramma's met een integratie- of inburgeringstraject worden gelijkgesteld, evenals te bepalen onder welke voorwaarden de nieuwkomers er al dan niet van worden vrijgesteld een integratie- of inburgeringstraject te volgen.

De verplichting tot integratie of inburgering geldt niet wanneer het bevoegde deelgebied de nieuwkomer ervan vrijstelt het traject te volgen, noch in geval van overmacht.

Overmacht betekent dat de nieuwkomer wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil niet bij machte is geweest het integratie- of inburgeringstraject te volgen. Dergelijke omstandigheden zijn met name denkbaar bij een langdurige ziekte of een handicap die de betrokkene verhindert het integratie- of inburgeringstraject te volgen binnen de eerste drie jaar na zijn aankomst in ons land, alsmede ingeval er te lange wachtlijsten zijn. Terzake ligt de bewijslast bij de nieuwkomer.

Nr. 209 VAN DE HEER **MADRANE c.s.**

Art. 2

Het voorgestelde artikel 10, § 5, eerste lid, vervangen door wat volgt:

“De toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen als bedoeld in § 2, derde lid, moeten ten minste gelijk zijn aan het bedrag bedoeld in artikel 14,

la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale".

JUSTIFICATION

Pour les auteurs de l'amendement, le montant du RIS "taux famille à charge" est le montant minimal pour qu'une famille puisse vivre dans la dignité humaine. Par conséquent, il n'y a aucune raison objective d'instaurer un seuil de revenu plus élevé pour les personnes extra-européennes par rapport aux européens et aux citoyens de notre pays.

N° 210 DE M. MADRANE ET CONSORTS

Art. 9

Remplacer l'article 40ter proposé comme suit:

"Art. 40ter. Les dispositions du présent chapitre sont applicables aux membres de la famille d'un Belge, pour autant qu'il s'agisse: de membres de la famille mentionnés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 1° à 4°, qui accompagnent ou rejoignent le Belge.

En ce qui concerne les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 1° à 4°, excepté les membres de la famille mentionnés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 4°, qui sont les père et mère d'un Belge mineur, qui établissent leur identité au moyen d'un document d'identité et qui accompagnent ou rejoignent le Belge, le ressortissant belge doit démontrer:

— qu'il dispose de moyens de subsistance stables réguliers et suffisants au moins équivalents au montant visé à l'article 14, § 1^{er}, 3° de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale;

— que les membres de sa famille visés à l'alinéa 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et qu'ils bénéficient d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques.

Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen belge, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 1°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans.

§ 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie."

VERANTWOORDING

De indieners van dit amendement stellen dat het vastgestelde leefloon volgens het verhoogde bedrag wegens gezin ten laste het minimumbedrag is opdat een gezin een menswaardig bestaan kan leiden. Bijgevolg is er geen enkele objectieve reden om voor de niet-Europese burgers een hogere inkomensgrens te bepalen dan voor de Europese en de Belgische burgers.

Nr. 210 VAN DE HEER MADRANE c.s.

Art. 9

Het voorgestelde artikel 40ter vervangen door wat volgt:

"Art. 40ter. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, op voorwaarde dat het gaat om de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 4°, bedoelde familieleden die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Aangaande de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° to 4°, bedoelde familieleden, met uitzondering van de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 4°, bedoelde familieleden die de vader en moeder zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen, moet de Belgische onderdaan aantonen:

— dat hij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, die ten minste gelijk zijn aan het in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie bedoelde bedrag;

— dat de in het tweede lid bedoelde familieleden tijdens hun verblijf niet ten laste komen van de sociale bijstandsregeling van het Rijk en dat zij beschikken over een ziekteverzekering die alle risico's dekt;

Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de Belgische burger, wat met name de aard en de regelmatigheid van zijn inkomsten behelst, evenals het aantal familieleden ten laste.

Wat de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1°, bedoelde familieleden betreft, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar.

Aux conditions mentionnées à l'article 42ter et à l'article 42quater, il peut également être mis fin au séjour du membre de la famille d'un Belge lorsque les conditions prévues à l'alinéa 2 ne sont plus remplies."

JUSTIFICATION

Cette troisième partie de l'amendement ne fait que retranscrire l'esprit de l'avis du CE en ce sens que le législateur ne peut imposer une discrimination entre un citoyen belge et un citoyen de l'UE.

En effet, le CE est formel et considère que les Belges ne peuvent être traités comme les ressortissants des pays tiers et discriminés par rapport aux autres Européens.

En effet, dans son Avis n°49.356/4 du 4 avril 2011, le CE exclus "de prévoir des conditions plus strictes pour le regroupement familial avec un Belge que pour le regroupement familial avec les autres ressortissants de l'Union européenne, en appliquant au regroupement familial avec un Belge les mêmes conditions que celles qui régissent le regroupement familial avec une personne étrangère, non-ressortissante de l'Union européenne".

En conséquence, les auteurs, par cet amendement enlèvent cette discrimination entre les citoyens belges et les citoyens européens contenue dans la présente proposition de loi.

Et donc; les Belges, exceptés les mineurs d'âge, pour pouvoir ouvrir le droit au regroupement familial:

- à leurs conjoints ou à leurs partenaires pour autant qu'ils aient 21 ans.
- à leurs descendants ou aux descendants de leurs conjoints de moins de 21 ans,
- à leurs ascendants ou aux ascendants de leurs conjoints,

devront démontrer qu'ils disposent de moyens de subsistance stables réguliers et suffisants au moins équivalents au RIS taux famille à charge et que les membres de sa famille visés à l'alinéa 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume et qu'ils bénéficient d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques.

Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen belge, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Met inachtneming van de in artikel 42ter en artikel 42quater vermelde voorwaarden kan eveneens een einde worden gemaakt aan het verblijf van de familie van een Belg, zo de in het tweede lid bedoelde voorwaarden niet langer vervuld zijn."

VERANTWOORDING

In het derde onderdeel van dit amendement wordt gewoon het uitgangspunt overgenomen van het door de Raad van State uitgebrachte advies, in die zin dat de wetgever geen discriminatie tot stand mag brengen tussen een Belgische burger en een EU-burger.

De Raad van State is op dat vlak immers formeel en oordeelt dat de Belgen niet mogen worden behandeld als onderdanen van derde landen, noch mogen worden gediscrimineerd ten opzichte van de andere EU-burgers.

In zijn advies nr. 49.356/4 van 4 april 2011 aangaande onder andere amendement nr. 147 stelt de Raad van State namelijk dat het uitgesloten is "strengere voorwaarden [vast te leggen] voor de gezinshereniging met een Belg dan voor de gezinshereniging met andere onderdanen van de Europese Unie. Hiertoe past het amendement dezelfde voorwaarden toe op de gezinshereniging met een Belg als de voorwaarden die de gezinshereniging regelen met een vreemdeling die geen onderdaan is van de Europese Unie".

Bijgevolg wensen de indieners van dit amendement de in het wetsvoorstel vervatte discriminatie tussen de Belgische burgers en de EU-burgers weg te werken.

Concreet is het de bedoeling dat de Belgen, met uitzondering van de minderjarigen, die het recht op gezinshereniging willen openstellen voor:

- hun echtgenoten of partners, op voorwaarde dat zij ouder zijn dan 21 jaar,
- hun minder dan 21 jaar oude bloedverwanten in nederdalende lijn of die van hun echtgenoten,
- hun bloedverwanten in opgaande lijn of die van hun echtgenoten,

daartoe moeten aantonen dat zij over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikken die ten minste gelijk zijn aan het leefloon (tarief gezin ten laste) en dat de in het tweede lid bedoelde familieleden niet ten laste komen van de sociale bijstandsregeling van het Rijk, alsook beschikken over een ziekteverzekering die alle risico's dekt.

Bij de schatting van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de Belgische burger; daarbij gaat het met name om de aard en de regelmatigheid van zijn inkomsten, alsook om het aantal familieleden ten laste.

Pour terminer, cette troisième partie de l'amendement supprime la condition de logement décent qui n'est pas imposée au citoyen de l'Union européenne.

Rachid MADRANE (PS)
Laurent DEVIN (PS)
Eric THIÉBAUT (PS)
André FRÉDERIC (PS)
Thierry GIET (PS)
Yvan MAYEUR (PS)

N° 211 DE MME **FONCK**
(à titre principal)

Art. 9

Remplacer l'article 40ter en projet comme suit:

“Art. 40ter. Les dispositions de ce chapitre qui sont applicables aux membres de la famille du citoyen de l'Union qui accompagnent ou rejoignent, sont applicables aux membres de la famille d'un Belge qu'ils accompagnent ou rejoignent.

Les membres de la famille mentionnées à l'article 40, § 2, alinéa 1^{er}, 4°, qui sont les père et mère d'un Belge mineur, ont le droit de l'accompagner ou de le rejoindre à condition établissent leur identité au moyen d'un document d'identité.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 1°, les conjoints et les partenaires doivent tous deux être âgés de vingt et un ans.”.

JUSTIFICATION

Le présent amendement a pour objectif d'assurer une parfaite égalité de traitement entre les citoyens belges et les ressortissants des autres États européens pour qui la Directive européenne 2004/38 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, est d'application.

Ainsi, la faculté pour le citoyen belge de faire venir ses ascendants sur la base de la législation sur le regroupement familial est rétablie. Il ne devra des lors pas recourir au pouvoir discrétionnaire d'un ministre sur la base de l'article 9bis mais jouira des mêmes droits que n'importe quel ressortissant européen.

En outre, au même titre que le citoyen européen, il est prévu que seul le citoyen belge qui ne travaille pas doit apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille ne deviennent pas une charge pour

Tot slot behelst het derde deel van dit amendement de afschaffing van de aan de betrokkenen opgelegde voorwaarde inzake behoorlijke huisvesting, die niet geldt voor de EU-burgers.

Nr. 211 VAN MEVROUW **FONCK**
(in hoofddorde)

Art. 9

Het ontworpen artikel 40ter vervangen door wat volgt:

“Art. 40ter. De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of die zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of die zich bij hem voegen.

De familieleden vermeld in artikel 40, § 2, eerste lid, 4°, die de ouders zijn van een minderjarige Belg, hebben het recht hem te begeleiden of zich bij hem te voegen, op voorwaarde dat zij hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument.

Met betrekking tot de personen bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1°, moeten de echtgenoten en de partners allebei eenentwintig jaar oud zijn.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt een volkomen gelijke behandeling te waarborgen voor de Belgische burgers en voor de onderdanen van de andere Europese Staten die onder de toepassing vallen van de Europese Richtlijn 2004/38 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden.

Aldus beschikt de Belgische burger weer over de mogelijkheid zijn ascendenten op grond van de wet op de gezinshereniging te laten overkomen. Hij zal derhalve geen beroep hoeven te doen op de beoordelingsbevoegdheid van een minister op grond van artikel 9bis, maar zal dezelfde rechten hebben als iedere andere Europese onderdaan.

Bovendien is bepaald dat alleen de Belgische burger die niet werkt, net als de Europese burger het bewijs moet leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt, om te voorkomen dat die familieleden tijdens hun verblijf ten laste

le système d'aide social au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume.

Pour terminer, dans l'arrêt "Zambrano" la Cour de Justice de l'Union européenne a imposé à la Belgique de délivrer un titre de séjour (et un permis de travail) aux parents d'enfants belges mineurs. Cette obligation doit donc être explicitement reprise dans la loi.

N° 212 DE MME **FONCK**
(à titre subsidiaire)

Art. 9

Remplacer l'article 40 ter en projet par ce qui suit:

"Art. 40ter. Les dispositions de ce chapitre qui sont applicables aux membres de la famille du citoyen de l'Union qui accompagnent ou rejoignent, sont applicables aux membres de la famille d'un Belge qu'ils accompagnent ou rejoignent.

En ce qui concerne les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 1° à 4°, à l'exclusion des père et mère d'un Belge mineur qui établissent leur identité au moyen d'un document d'identité, le ressortissant belge doit démontrer:

— qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume.

Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1^{er}, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et les allocations familiales, ni de l'aide sociale financière;

3° ne tient pas compte des allocations d'attente ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que le conjoint

komen van het sociaizekerheidsstelsel, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt.

Ten slotte werd ons land bij het arrest-Zambrano van het Hof van Justitie van de Europese Unie verplicht een verblijfsvergunning (dan wel een arbeidsvergunning) af te geven aan de ouders van minderjarige Belgen. Die verplichting moet dus uitdrukkelijk in de wet worden opgenomen.

Nr. 212 VAN MEVROUW **FONCK**
(in bijkomende orde)

Art. 9

Het voorgestelde artikel 40ter vervangen door wat volgt:

"Art. 40ter. De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of die zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of die zich bij hem voegen.

Aangaande de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 4°, bedoelde familieleden, met uitzondering van de vader en de moeder van een minderjarige Belg die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument, moet de Belgische onderdaan aantonen:

— dat hij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, alsook over een ziekteverzekering die alle risico's voor zijn in het Rijk verblijvende familieleden dekt.

Die voorwaarde wordt geacht te zijn vervuld wanneer de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd-twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij de beoordeling van die bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met de aard en de regelmatigheid ervan;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening, niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen

ou le partenaire concerné puisse prouver qu'il cherche activement du travail.-

— qu'il dispose d'un logement décent qui lui permet de recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, chapitre II, section 2 du Code civil, et qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

Le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1^{er}, 1^o, les conjoints et partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans.

Aux conditions mentionnées à l'article 42ter et à l'article 42quater, il peut également être mis fin au séjour du membre de la famille d'un Belge lorsque les conditions prévues à l'alinéa 2 ne sont plus remplies”.

JUSTIFICATION

La faculté pour le citoyen belge de regroupement familial est rétablie.

Il ne devra dès lors par recourir au pouvoir discrétionnaire d'un ministre sur la base de l'article 9bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, l'autorisation au séjour et l'éloignement des étrangers mais jouira des mêmes droits que n'importe quel ressortissant européen.

En outre, dans l'arrêt “Zambrano Belgique” de délivrer un titre de séjour (et un permis de travail) aux parents d'enfants belges mineurs. Cette obligation doit donc être explicitement reprise dans la loi.

Catherine FONCK (cdH)

N° 213 DE MME TEMMERMAN

Art. 2

Dans l'article 10, § 2, proposé, après l'alinéa 4, insérer un alinéa rédigé comme suit:

voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

— dat hij beschikt over behoorlijke huisvesting waar hij het familielid of de familieleden die zich bij hem willen voegen, kan ontvangen en die voldoet aan de voorwaarden die worden opgelegd aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats, als bedoeld in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek, alsook dat hij beschikt over een ziekteverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Minister-raad bepaalt de Koning de wijze waarop de vreemdeling moet aantonen dat het onroerend goed aan de vereiste voorwaarden voldoet.

Wat de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1^o, bedoelde familieleden betreft, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar.

Met inachtneming van de in artikel 42ter en artikel 42quater vermelde voorwaarden kan eveneens een einde worden gemaakt aan het verblijf van de familie van een Belg, zo de in het tweede lid bedoelde voorwaarden niet langer vervuld zijn.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement herstelt de mogelijkheid voor een Belg om tot gezinshereniging over te gaan.

De betrokkene zal dus niet afhangen van de discretio-naire bevoegdheid van een minister, overeenkomstig artikel 9bis van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, maar zal dezelfde rechten genieten als om het even welke EU-burger.

Ten slotte werd ons land bij het arrest-Zambrano van het Hof van Justitie van de Europese Unie verplicht een verblijfs-vergunning (dan wel een arbeidsvergunning) af te geven aan de ouders van minderjarige Belgen. Die verplichting moet dus uitdrukkelijk in de wet worden opgenomen.

Nr. 213 VAN MEVROUW TEMMERMAN

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 2, na het vierde lid het volgende lid invoegen:

“À moins qu’un traité international n’en dispose autrement, l’étranger visé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1°, 2°, 4°, 5° et 7°, doit, dans les trois ans de son arrivée, avoir suivi un parcours d’intégration organisé par la Communauté compétente. Cette obligation ne s’applique pas si l’étranger en a été dispensé par la Communauté compétente, si la Communauté compétente n’organise pas de parcours d’intégration ou en cas de force majeure.”

JUSTIFICATION

L’intégration vise à assurer une insertion équivalente des nouveaux arrivants dans la société.

Il est essentiel à cet égard que le nouvel arrivant suive un parcours d’intégration.

L’autorité fédérale est compétente pour fixer les conditions d’accès et de séjour sur le territoire.

En vertu de l’article 5, § 1^{er}, II, 3°, de la LSRI, les Communautés sont compétentes pour la politique d’accueil et d’intégration. Les Communautés ne peuvent cependant pas assortir cette politique d’effets en matière de droit de séjour, l’accès et le séjour sur le territoire relevant exclusivement de la compétence fédérale.

Le présent amendement conditionne le droit de séjour au suivi d’un parcours d’intégration, tel qu’organisé par la Communauté compétente.

Il ne s’agit pas d’un cas unique. On se reportera également à la proposition de loi n° 0476/001 modifiant le Code de la nationalité belge. Cette proposition vise également à inscrire l’intégration comme condition dans la loi fédérale.

Si l’étranger concerné ne termine pas le parcours d’intégration, son droit de séjour peut être retiré.

En ce qui concerne le contenu et l’organisation du parcours d’intégration, il est renvoyé aux Communautés, étant donné que ces éléments relèvent de leur compétence.

Il appartient dès lors aux Communautés notamment de définir le contenu du parcours d’intégration, de déterminer, le cas échéant, quels programmes d’emploi et d’enseignement sont assimilés à un parcours d’intégration et de fixer à quelles conditions les nouveaux venus sont dispensés ou non de suivre un parcours d’intégration.

L’obligation d’intégration n’est pas d’application lorsque la communauté compétente dispense le nouveau venu de suivre le parcours ou en cas de force majeure.

La force majeure signifie que le nouveau venu n’a pu, en raison de circonstances indépendantes de sa volonté, suivre le parcours d’intégration dans les trois ans. On peut notamment songer, à cet égard, à une maladie grave de longue

“De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 5° en 7° moet, tenzij een internationaal verdrag dit anders bepaalt, binnen de drie jaar na aankomst een inburgeringstraject hebben gevolgd die de bevoegde Gemeenschap organiseert. Deze verplichting geldt niet in geval de vreemdeling hiervan door de bevoegde Gemeenschap werd vrijgesteld, in geval de bevoegde Gemeenschap dergelijk inburgeringstraject niet organiseert of in geval van overmacht.”

VERANTWOORDING

Integratie heeft als doel het gelijkwaardig opnemen van nieuwkomers in de maatschappij.

Het volgen van een inburgeringstraject is hierbij van wezenlijk belang.

De federale overheid is bevoegd de voorwaarden te bepalen tot toegang en verblijf op het grondgebied.

De Gemeenschappen zijn krachtens artikel 5, § 1, II, 3° BWHI bevoegd voor het beleid inzake onthaal en integratie. De gemeenschappen kunnen hier evenwel geen verblijfsrechtelijke gevolgen aankoppelen, aangezien de toegang en het verblijf op het grondgebied een exclusief federale bevoegdheid is.

Het hier voorliggende amendement koppelt het verblijfsrecht aan het volgen van een inburgeringstraject, zoals georganiseerd door de bevoegde Gemeenschap.

Dit is geen unicum: zie ook het wetsvoorstel nr. 0476/001 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit. Ook daar wordt inburgering als voorwaarde opgenomen in de federale wet.

Voltooit de betrokken vreemdeling het inburgeringstraject niet, dan kan zijn verblijfsrecht worden ingetrokken.

Voor de inhoud en organisatie van het inburgeringstraject wordt verwezen naar de Gemeenschappen, aangezien dit tot hun bevoegdheid behoort.

Het komt dan ook de Gemeenschappen toe om ondermeer de inhoud van het inburgeringstraject te bepalen, desgevallend te bepalen welke tewerkstellingsprogramma’s en onderwijsprogramma’s gelijk gesteld worden met een inburgeringstraject, en te bepalen onder welke voorwaarden nieuwkomers al dan niet vrijgesteld worden van het volgen van een inburgeringstraject.

Aan de inburgeringsverplichting moet niet worden voldaan wanneer de bevoegde gemeenschap de nieuwkomer vrijstelt om het traject te volgen, of in geval van overmacht.

Overmacht betekent dat de nieuwkomer door omstandigheden buiten zijn wil om niet in staat was om binnen de drie jaar het inburgeringstraject te doorlopen. Hierbij kan gedacht worden aan ondermeer een ernstige en langdurige ziekte

durée ou à un handicap l'empêchant de suivre le parcours d'intégration pendant les trois premières années suivant son arrivée dans notre pays, ainsi qu'à des listes d'attente trop longues. La charge de la preuve incombe au nouveau venu.

Un amendement similaire a déjà été déposé en commission de la Chambre le 4 mai 2011. Celui-ci était rédigé comme suit:

“À moins qu'un traité international n'en dispose autrement, l'étranger visé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1°, 2°, 4°, 5° et 7°, doit, dans les trois ans de son arrivée, avoir suivi un parcours d'intégration fixé par la Communauté compétente. Cette obligation ne s'applique pas si l'étranger en a été dispensé par la Communauté compétente ou en cas de force majeure.”

Bien que ce ne soit nullement l'objet de la proposition, l'emploi du mot “fixé” pourrait, selon certains, impliquer qu'une obligation est imposée aux communautés compétentes, ce qui serait contraire à la répartition des compétences.

Ce n'est toutefois pas la première fois que le législateur fédéral ordinaire renvoie aux Communautés compétentes.

Nous renvoyons, à titre d'illustration et par analogie, à l'article 364-1 et suivants du Code civil réglant l'adoption internationale.

Le législateur fédéral y dispose que les personnes désireuses d'adopter un enfant provenant d'un État étranger doivent d'abord avoir suivi la préparation “organisée par la Communauté compétente.”

Dans le présent amendement, le législateur fédéral dispose que le nouvel arrivant doit suivre un parcours d'intégration organisé par la Communauté compétente.

Le Conseil d'État a récemment confirmé, dans l'avis 48.989/VR du 9 décembre 2010, que le législateur fédéral pouvait faire référence aux autres niveaux de pouvoir mais qu'il devait veiller à ce que la législation fédérale ne leur impose pas de collaboration forcée:

“Toutefois, ce faisant, il doit le faire d'une manière qui respecte l'autonomie des différents niveaux de pouvoir. Le législateur fédéral ne peut imposer unilatéralement — par le biais d'une loi ordinaire — une collaboration forcée des régions au système mis en place par l'avant-projet. L'intervention des Régions ne peut être prévue, si nécessaire, que de façon facultative et en manière telle que leur éventuelle abstention n'empêche pas l'adoption des mesures envisagées par l'autorité fédérale compétente.”

Cela vaut également, *mutatis mutandis*, pour les Communautés.

Le présent amendement ne vise dès lors nullement à ce que le législateur fédéral oblige les Communautés à déterminer en quoi consiste un parcours d'intégration convenable

of het lijden aan een handicap die het volgen van het inburgeringstraject gedurende de eerste drie jaar na aankomst onmogelijk maakt, alsook te lange wachtlijsten. De bewijslast ligt bij de nieuwkomer.

Er werd in de Kamercommissie van 4 mei 2011 reeds een gelijkaardig amendement ingediend, dat luidde als volgt:

“De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 1°, 2°, 4°, 5° en 7° moet, tenzij een internationaal verdrag dit anders bepaalt, binnen de drie jaar na aankomst een inburgeringstraject hebben gevolgd zoals bepaald door de bevoegde Gemeenschap. Deze verplichting geldt niet in geval de vreemdeling hiervan door de bevoegde Gemeenschap werd vrijgesteld of in geval van overmacht.”

Hoewel dit geenszins de bedoeling van het voorstel was, zou volgens sommigen het gebruik van het woord “bepaald” kunnen inhouden dat er een verplichting wordt opgelegd aan de bevoegde gemeenschappen, hetgeen in strijd zou zijn met de bevoegdheidsverdeling.

Het is evenwel niet de eerste maal dat de gewone federale wetgever naar de bevoegde Gemeenschappen verwijst.

Ter illustratie en naar analogie verwijzen we naar artikel 364-1 en verder van het burgerlijke wetboek waarbij de toelating tot interlandelijke adoptie wordt geregeld.

Daarin stelt de federale wetgever dat de personen die een kind uit een andere Staat wensen te adopteren eerst een voorbereiding moeten hebben gevolgd “die de bevoegde Gemeenschap organiseert.”

Met het hier voorliggende amendement stelt de federale wetgever dat de nieuwkomer een inburgeringstraject moet volgen georganiseerd door de bevoegde Gemeenschappen.

De Raad van State heeft recent nog in een advies nr. 48.989/VR van 9 december 2010 bevestigd dat de federale wetgever wel degelijk kan verwijzen naar de andere bevoegdheidsniveaus, zij het dat er moet over gewaakt worden dat er vanuit de federale wet geen gedwongen medewerking wordt opgelegd aan die andere beleidsniveaus:

“De steller van het voorontwerp moet evenwel aldus te werk gaan dat de autonomie van de verschillende beleidsniveaus in acht wordt genomen. De federale wetgever kan niet eenzijdig — bij wege van een gewone wet — een gedwongen medewerking van de Gewesten aan het bij het voorontwerp uitgestippelde systeem opleggen. De medewerking van de gewesten kan dus indien nodig alleen facultatief zijn, en op een zodanige wijze dat, indien ze dat verzuimen, zulks niet verhindert dat de bevoegde federale overheid de voorgenoemen maatregelen kan nemen.”

Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* ten aanzien van de Gemeenschappen.

Het hier voorliggende amendement heeft dan ook geenszins de ambitie om als gewone federale wetgever de Gemeenschappen te verplichten te bepalen wat een

et à l'organiser effectivement. Il appartient aux Communautés compétentes de déterminer pour elles-mêmes si elles y prêtent ou non leur concours.

Pour éviter toute polémique concernant le mot "fixé", ce dernier est désormais supprimé, et nous nous inspirons de la formulation du Code civil.

De plus, il est explicitement ajouté dans le texte que l'obligation ne s'applique pas si la Communauté compétente n'organise pas ce type de parcours d'intégration.

Ce faisant, nous indiquons explicitement que la coopération des Communautés reste facultative, et d'une manière telle que si la Communauté néglige d'organiser un parcours d'intégration, cela n'empêche pas l'autorité fédérale de prendre une décision au sujet du regroupement familial.

N° 214 DE MME TEMMERMAN

Art. 3

Compléter l'article 10bis proposé par un § 4 rédigé comme suit:

"§ 4. Les membres de la famille visés à l'article 10, § 1^{er}, 4° et 5°, d'un étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique qui introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois doivent suivre un parcours d'intégration organisé par la Communauté compétente. Cette obligation ne s'applique pas si l'étranger en a été dispensé par la Communauté compétente, si la Communauté compétente n'organise pas ce type de parcours d'intégration, ou en cas de force majeure."

N° 215 DE MME TEMMERMAN

Art. 5

Compléter l'article 11, § 2, alinéa 1^{er}, proposé, par un 5° rédigé comme suit:

"5° l'étranger ne fournit pas la preuve qu'il a accompli le parcours d'intégration visé à l'article 10, § 2, alinéa 5 ou à l'article 10bis, § 4. La présente disposition n'est pas applicable lorsque la Communauté compétente dispense l'étranger de cette obligation ou lorsque la Communauté compétente n'organise pas un tel parcours d'intégration, ou en cas de force majeure."

behoorlijke inburgeringstraject is en deze daadwerkelijk te organiseren. Het behoort de bevoegde Gemeenschappen toe voor zichzelf uit te maken of ze hier al dan niet aan meewerken.

Teneinde discussie omtrent het woord "bepaald" te vermijden, wordt dit woord nu weggelaten, en wordt aansluiting gezocht bij dezelfde formulering zoals gebruikt in het burgerlijke wetboek.

Voorts wordt er in de tekst uitdrukkelijk toegevoegd dat de verplichting niet geldt indien de bevoegde Gemeenschap dergelijk inburgeringstraject niet organiseert.

Hiermee maken we expliciet duidelijk dat de medewerking van de Gemeenschappen facultatief blijft, en op zodanige wijze dat indien de Gemeenschap verzuimt een inburgeringstraject te organiseren, dit zulks de federale overheid niet verhindert een beslissing te nemen omtrent de gezinshereniging.

Nr. 214 VAN MEVROUW TEMMERMAN

Art. 3

Het voorgestelde artikel 10bis, aanvullen met een paragraaf 4, die luidt als volgt:

"§ 4. De in artikel 10, § 1, 4° en 5° bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, die een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moeten een inburgeringstraject volgen die de bevoegde Gemeenschap organiseert. Deze verplichting geldt niet in geval de vreemdeling hiervan door de bevoegde Gemeenschap werd vrijgesteld, in geval de bevoegde Gemeenschap dergelijk inburgeringstraject niet organiseert of in geval van overmacht."

Nr. 215 VAN MEVROUW TEMMERMAN

Art. 5

Het voorgestelde artikel 11, § 2, eerste lid, aanvullen met een 5°, dat luidt als volgt:

"5° de vreemdeling levert niet het bewijs het inburgeringstraject te hebben voltooid zoals bedoeld in artikel 10, § 2, vijfde lid of artikel 10bis, § 4. Deze bepaling is niet van toepassing wanneer de bevoegde Gemeenschap de vreemdeling hiervan vrijstelt, of in geval de bevoegde Gemeenschap dergelijk inburgeringstraject niet organiseert of in geval van overmacht."

N° 216 DE MME TEMMERMAN

Art. 5

Dans l'article 11, § 2, alinéas 4 et 5, proposé, remplacer chaque fois les mots "1°, 2°, ou 3°" par les mots "1°, 2°, 3° ou 5°".

JUSTIFICATION

L'article 11, § 2, alinéa 4, de la loi actuelle sur les étrangers prévoit que, lors de la décision de mettre fin au séjour parce que l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10 de la loi (1°), ou ne forme plus une famille avec la personne qu'il est venu rejoindre (2°), ou a une relation avec une autre personne (3°), le ministre doit néanmoins tenir compte de la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ont quitté leur foyer et nécessitent une protection.

La proposition de loi y ajoute un cinquième alinéa, qui prévoit que, lors de la décision de mettre fin au séjour sur base du 1°, 2° ou 3°, le ministre prend également en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Le présent amendement rend ces dispositions également applicables à la condition d'intégration instaurée par les amendements précédents (5°).

N° 217 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Remplacer cet article par ce qui suit:

"Art. 2. Dans l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, les modifications suivantes sont apportées:

1/ dans le § 1^{er}, alinéa 1^{er}, les 4°, 5°, 6° et 7° sont abrogés;

2/ dans le § 1^{er}, les alinéas 2, 3, 4 et 5 sont abrogés;

3/ dans le § 2, les alinéas 2, 3, 4 et 5 sont abrogés;

4/ le § 3 est abrogé;

Nr. 216 VAN MEVROUW TEMMERMAN

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 2, vierde en vijfde lid, de woorden "1°, 2°, of 3°" telkens vervangen door "1°, 2°, 3° of 5°".

VERANTWOORDING

Artikel 11, § 2 vierde van de huidige vreemdelingenwet bepaalt dat bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf omdat de vreemdeling niet meer voldoet aan een van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (1°), of geen gezin meer vormt met de persoon die hij kwam vervoegen (2°), of een relatie heeft met een andere persoon (3°), de minister niettemin rekening moet houden met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die het huishouden verlaten hebben en bescherming nodig hebben.

Het wetsvoorstel voegt hier een vijfde lid aan toe, dat bepaalt dat bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het 1°, 2° of 3°, de minister eveneens rekening houdt met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Het hier voorliggende amendement maakt deze bepalingen eveneens van toepassing op de bij de vorige amendementen ingevoegde inburgeringsvoorwaarde (5°).

Karin TEMMERMAN (sp.a)

Nr. 217 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt:

"Art. 2. In artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° en 7° worden opgeheven;

2/ § 1, tweede, derde, vierde en vijfde lid worden opgeheven;

3/ § 2, tweede, derde, vierde en vijfde lid worden opgeheven;

4/ § 3 wordt opgeheven;

5/ dans le § 4, les mots “Le § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1°, 4°, 5° et 6°,” sont remplacés par les mots “Cet article”.

JUSTIFICATION

Le présent amendement doit être lu conjointement avec un autre amendement des mêmes auteurs, qui vise à inscrire les règles en matière de regroupement familial et de constitution de famille dans un chapitre I^{er}bis, distinct, du Titre II de la loi sur les étrangers. C'est la raison pour laquelle les dispositions en matière de regroupement familial et de constitution de famille sont distraites de l'article 10 de la loi sur les étrangers.

N° 218 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 13/1 (nouveau)

Insérer un article 13/1 rédigé comme suit:

“Art. 13/1. Dans le Titre II de la même loi, il est inséré un chapitre I^{er}bis contenant les articles 47bis à 47quater rédigés comme suit:

“Chapitre I^{er}bis. Regroupement familial et constitution de famille

Art. 47bis. Lorsque la demande d'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume est introduite auprès d'un poste diplomatique ou consulaire belge par le conjoint étranger d'un étranger, le regroupant, qui est admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou à s'y établir, cette autorisation doit être accordée si l'intéressé ne se trouve pas dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1^{er}, 5° à 8°, et s'il est satisfait à l'ensemble des conditions suivantes:

1° les deux intéressés ont plus de vingt et un ans;

2° le mariage a été contracté avant l'arrivée du regroupant dans le Royaume;

3° la demande est introduite dans les deux ans de l'octroi, au regroupant, de l'autorisation de séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou de l'obtention, par le regroupant, de l'autorisation visée à l'article 12bis.

S'il n'est pas satisfait aux conditions visées aux 2° et 3° de l'alinéa précédent, le ministre peut autoriser l'étranger à séjourner plus de trois mois dans le

5/ in § 4 worden de woorden “§ 1, eerste lid, 1°, 4°, 5° en 6° zijn” vervangen door de woorden “Dit artikel is”.

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement moet gelezen worden in samenhang met een ander amendement van dezelfde indieners dat ertoe strekt de regels inzake gezinshereniging en gezinsvorming onder te brengen in een afzonderlijk hoofdstuk Ibis van Titel II van de Vreemdelingenwet. De bepalingen inzake gezinshereniging en gezinsvorming worden daarom uit artikel 10 van de Vreemdelingenwet gelicht.

Nr. 218 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 13/1 (nieuw)

Een artikel 13/1 invoegen, luidende als volgt:

“Art. 13/1. In Titel II van dezelfde wet wordt een hoofdstuk Ibis ingevoegd dat de artikelen 47bis tot 47quater bevat, luidende:

“Hoofdstuk Ibis. Gezinshereniging en gezinsvorming.

Art. 47bis. Wanneer de aanvraag om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post wordt ingediend door een vreemdeling, die de echtgenoot is van een vreemdeling, de hoofdpersoon, die toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk dan wel gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of tot vestiging in het Rijk, moet die machtiging worden toegekend indien de betrokkene zich niet bevindt in een van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden gezamenlijk:

1° de twee betrokken personen zijn ouder dan eenentwintig jaar;

2° het huwelijk werd voltrokken vóór de aankomst van de hoofdpersoon in het Rijk;

3° de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van twee jaar na de verlening aan de hoofdpersoon van de machtiging tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of het verkrijgen door de hoofdpersoon van de toelating als bedoeld in artikel 12bis.

Indien niet aan de in het vorige lid, 2° en 3°, gestelde voorwaarden is voldaan, kan de minister de vreemdeling machtigen tot een verblijf van meer dan drie maanden

Royaume, à condition qu'il ait été établi que ce dernier est dans l'impossibilité de mener une vie familiale dans l'État dont il possède la nationalité ou dans lequel il a sa résidence habituelle.

L'autorisation accordée en vertu des alinéas précédents peut être rapportée par le ministre si le mariage est dissous par divorce dans les cinq ans de l'octroi de l'autorisation ou si la cohabitation et le ménage commun de l'étranger et du regroupant prennent fin dans le même délai.

Art. 47ter. Lorsque la demande d'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume est introduite auprès d'un poste diplomatique ou consulaire belge par l'enfant d'un étranger, le regroupant, qui est admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée ou à s'établir dans le Royaume, cette autorisation doit être accordée s'il est satisfait à l'ensemble des conditions suivantes:

1° l'enfant n'a pas encore atteint l'âge de douze ans;

2° les deux parents séjournent en Belgique ou le regroupant exerce seul l'autorité parentale sur l'enfant.

S'il n'est pas satisfait à la condition visée au 1° de l'alinéa précédent, le ministre peut délivrer une autorisation pour un séjour de plus de trois mois dans le Royaume à la condition qu'au moment prévu pour son arrivée dans le Royaume, l'enfant n'ait pas encore atteint l'âge de dix-huit ans et réussisse une épreuve sur la base de laquelle est évaluée sa connaissance élémentaire de la langue ou d'une des langues de la région linguistique dans laquelle se trouve la commune où le regroupant est inscrit au registre des étrangers ou au registre de la population. Le Roi fixe les modalités relatives à l'organisation et au contenu de l'épreuve susvisée.

Si l'autorisation accordée au regroupant est rapportée en vertu de l'article 47/1, dernier alinéa, l'autorisation accordée à l'enfant qui a rejoint le regroupant est également rapportée, pour autant que l'enfant n'ait pas encore atteint l'âge de dix-huit ans et que le regroupant soit la seule personne à exercer l'autorité parentale sur l'enfant.

Art. 47quater. Lorsque la demande d'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume est introduite auprès d'un poste diplomatique ou consulaire belge par l'enfant handicapé d'un étranger, le regroupant, qui est admis à séjourner pendant plus de trois mois dans le Royaume ou autorisé à séjourner pour

den in het Rijk op voorwaarde dat het bewijs geleverd wordt van de onmogelijkheid om een familieleven te leiden in de staat waarvan de vreemdeling de nationaliteit bezit of waar zich zijn gewone verblijfplaats bevindt.

De machtiging die werd verleend op grond de vorige leden, kan door de minister worden ingetrokken indien binnen een termijn van vijf jaar na de verlening van de machtiging het huwelijk wordt ontbonden door echtscheiding of indien er binnen dezelfde termijn een einde komt aan de samenwoning en de gemeenschappelijke huishouding van de vreemdeling met de hoofdpersoon.

Art. 47ter. Wanneer de aanvraag om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een kind van een vreemdeling, de hoofdpersoon, die toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk dan wel gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of tot vestiging in het Rijk, moet die machtiging toegekend worden, indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden gezamenlijk:

1° het kind heeft de leeftijd van twaalf jaar nog niet bereikt;

2° beide ouders verblijven in België of de hoofdpersoon oefent alleen het ouderlijke gezag uit over het kind.

Indien niet aan de in het vorige lid, 1°, gestelde voorwaarde is voldaan, kan de minister een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk afgeven op voorwaarde dat het kind op het voorziene ogenblik van de aankomst in het Rijk de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt en slaagt voor een proef aan de hand waarvan de elementaire kennis wordt nagegaan van de taal of een van de talen van het taalgebied waarin zich de gemeente bevindt waar de hoofdpersoon in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister is ingeschreven. De Koning stelt nadere regels in verband met de organisatie en de inhoud van voormelde proef.

Indien de machtiging van de hoofdpersoon wordt ingetrokken op grond van artikel 47/1, laatste lid, wordt eveneens de machtiging ingetrokken van het kind dat zich bij de hoofdpersoon heeft gevoegd, voor zover het kind de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt en de hoofdpersoon de enige persoon is die over het kind het ouderlijke gezag uitoefent.

Art. 47quater. Wanneer de aanvraag om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door het gehandicapte kind van een vreemdeling, de hoofdpersoon, die toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk dan wel gemachtigd is tot een

une durée illimitée dans le Royaume ou à s'y établir, cette autorisation doit être accordée s'il est prouvé que l'enfant est à charge de cet étranger, et fournit une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il ne peut, en raison de son handicap, vivre qu'à charge d'une autre personne, pourvu que le regroupant apporte la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance et d'un logement suffisants et pour autant que ledit enfant ne se trouve pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1^{er}, 5° à 8°.

Si l'autorisation accordée au regroupant est rapportée en vertu de l'article 47/1, dernier alinéa, l'autorisation accordée à l'enfant handicapé qui a rejoint le regroupant est également rapportée, pour autant que le regroupant soit la seule personne à exercer l'autorité parentale sur l'enfant."

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à limiter le droit au regroupement familial, en ce qui concerne le conjoint d'un étranger qui séjourne en Belgique, au mariage ayant été célébré avant l'arrivée de l'étranger (regroupant) séjournant déjà en Belgique (mariage existant). En outre, les deux conjoints doivent avoir plus de vingt et un ans et la demande d'obtention d'une autorisation de séjour d'une durée de plus de trois mois dans le Royaume doit être effectuée par le conjoint migrant dans un délai de deux ans après l'octroi au regroupant d'une autorisation de séjour illimité dans le Royaume ou de l'obtention, par le regroupant, de l'autorisation de séjour d'une durée de plus de trois mois visée à l'article 12bis de la loi sur les étrangers. En résumé, cela revient à dire que le droit au regroupement familial du conjoint d'un regroupant (mariage existant) naît dès l'instant où le regroupant est détenteur d'un titre de séjour illimité, et que ce droit ne peut être exercé que dans un délai de deux ans à compter de cet instant. Le regroupement familial ne peut en aucun cas avoir lieu si l'étranger est détenteur d'un titre de séjour d'une durée de plus de trois mois dans le Royaume, mais dont l'autorisation prévoit explicitement une limite de temps en raison de circonstances particulières, propres au regroupant ou ayant trait à la nature et à la durée de ses activités en Belgique. Nous pensons en l'occurrence aux étudiants étrangers qui, conformément à l'article 58 de la loi du 15 décembre 1980 sur les étrangers, sont autorisés à séjourner pendant plus de trois mois dans le Royaume. Ces étrangers sont en effet censés retourner dans leur pays d'origine aussitôt que les circonstances particulières en question ne sont plus d'application ou qu'il est mis fin aux activités en question en Belgique.

Si la double condition, d'une part, le fait que le regroupant était marié avant son immigration et, d'autre part, que la demande de regroupement a été introduite dans les deux ans à compter du moment où le regroupant a joui d'un droit

verbleef van onbeperkte duur in het Rijk of tot vestiging in het Rijk, moet die machtiging toegekend worden, indien het bewijs wordt aangebracht dat het kind ten laste is van die vreemdeling en een attest wordt overgelegd uitgaande van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende geneesheer dat aangeeft dat het, wegens zijn handicap, enkel kan leven ten laste van een ander persoon op voorwaarde dat de hoofdpersoon het bewijs levert dat hij over voldoende middelen van bestaan en over voldoende huisvesting beschikt en voor zover het betrokken kind zich niet in een van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° bedoelde gevallen bevindt.

Indien de machtiging van de hoofdpersoon wordt ingetrokken op grond van artikel 47/1, laatste lid, wordt eveneens de machtiging ingetrokken van het gehandicapte kind dat zich bij de hoofdpersoon heeft gevoegd, voor zover de hoofdpersoon de enige persoon is die over het kind het ouderlijke gezag uitoefent."

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement beperkt het recht op gezinshereniging, wat de echtgenoot van een in België verblijvende vreemdeling betreft, tot het huwelijk dat werd voltrokken vóór de aankomst van de reeds verblijv houdende vreemdeling (hoofdpersoon) in België (bestaand huwelijk). Bovendien moeten beide partners ouder zijn dan 21 jaar en moet de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk door de volgmigrant worden aangevraagd binnen een termijn van twee jaar na de verlening aan de hoofdpersoon van de machtiging tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of het verkrijgen door de hoofdpersoon van de toelating tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk als bedoeld in artikel 12bis van de vreemdelingenwet. Samengevat komt het erop neer dat voor de echtgenoot van een hoofdpersoon (bestaand huwelijk) een recht op gezinshereniging ontstaat vanaf het ogenblik dat de hoofdpersoon voor onbeperkte duur verblijfsgerechtigd is en dat dit recht slechts kan worden uitgeoefend binnen een termijn van twee jaar te rekenen vanaf dat ogenblik. Gezinshereniging is onder geen beding mogelijk met de vreemdeling die houder is van een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, maar waarvan de machtiging uitdrukkelijk een tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of in verband met aard en duur van zijn werkzaamheden in België. Te denken valt aan vreemde studenten die gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk overeenkomstig artikel 58 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980. Deze vreemdelingen worden immers geacht terug te keren naar het land van herkomst, van zodra de bedoelde bijzondere omstandigheden niet langer voorhanden zijn of de bedoelde werkzaamheden in ons land zijn beëindigd.

De machtiging die wordt afgegeven, indien aan de dubbele voorwaarde van een aan de inwijking van de hoofdpersoon voorafgaand huwelijk enerzijds en een aanvraag tot gezinshereniging binnen de twee jaar te rekenen vanaf het ogenblik

de séjour d'une durée illimitée, est remplie, il s'agit d'une autorisation de plein droit, comme celle qui est délivrée aux étudiants étrangers conformément à l'article 58 de la loi sur les étrangers. Autrement dit, si toutes les conditions légales sont remplies, le ministre de l'Intérieur ou son délégué n'a pas le pouvoir discrétionnaire de refuser l'autorisation. Au cas où le mariage a été contracté après l'arrivée du regroupant en Belgique et/ou que la demande d'autorisation a été introduite après le délai de deux ans à compter du moment où le regroupant jouit d'un droit de séjour d'une durée illimitée, le ministre peut autoriser le conjoint résidant à l'étranger à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, à condition toutefois qu'il soit établi que ce dernier est dans l'impossibilité de vivre en famille dans l'État dont il possède la nationalité ou dans lequel ou dans lequel il a sa résidence habituelle.

Étant donné que l'une des conditions requises pour que le conjoint résidant à l'étranger d'un regroupant obtienne une autorisation de séjour consiste dans le fait qu'il doit s'agir d'un mariage qui doit avoir été contracté préalablement au séjour du regroupant en Belgique, le conjoint d'un étranger de la deuxième génération, ou d'une génération suivante, n'entre pas en ligne de compte pour l'immigration, sauf si l'impossibilité précitée est démontrée. De cette manière, on évite un effet boule de neige et on augmente les chances d'intégration des étrangers qui séjournent déjà dans notre pays.

L'article 47/1, alinéa 3, de la loi sur les étrangers proposé à l'article 7 dispose que l'autorisation peut être rapportée par le ministre si le mariage est dissous par divorce dans les cinq ans de l'octroi de l'autorisation ou si la cohabitation et le ménage commun de l'intéressé et du regroupant prennent fin dans le même délai. Cette disposition a été introduite afin d'éviter qu'un mariage soit contracté dans le seul but d'obtenir une autorisation de séjour pour le conjoint qui n'est pas encore autorisé à résider en Belgique (mariage blanc). On constate en effet que les mariages contractés en vue de l'obtention d'une telle autorisation ne durent souvent pas longtemps, et ce, en raison de la fréquence importante des mariages arrangés et des difficultés d'adaptation auxquelles le conjoint immigrant est confronté. À l'heure actuelle, ce dernier peut malgré tout rester dans notre pays. Le présent amendement vise à changer cette situation, en considérant le droit de séjour du conjoint comme un droit dérivé du droit de séjour du regroupant. Ce n'est qu'après un séjour de cinq ans (ce qui est également la durée de séjour requise pour obtenir l'autorisation d'établissement visée à l'article 15, dernier alinéa, de la loi du 15 décembre 1980), que le conjoint bénéficie d'un droit de séjour autonome. Si l'autorisation de séjour du conjoint est rapportée dans ce délai, l'autorisation de séjour de l'enfant qui a rejoint le conjoint est à son tour rapportée, conformément à l'article 47/2, alinéas 1^{er} et 2 proposé, pour autant que l'enfant n'ait pas encore atteint l'âge de dix-huit ans (et ne bénéficie par conséquent pas encore d'un droit de séjour autonome) et que le conjoint soit la seule personne à exercer l'autorité parentale sur l'enfant. Cela peut, par exemple, être le cas si des enfants d'un mariage précédent du conjoint immigré sont venus rejoindre leur père ou leur mère.

dat de hoofdpersoon voor onbeperkte duur verblijfsgerechtigd is, wordt voldaan, is een machtiging van rechtswege, te vergelijken met de afgifte van een machtiging aan de vreemde student ex artikel 58 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde niet de discretionaire bevoegdheid heeft om de machtiging te weigeren, indien aan alle wettelijke voorwaarden is voldaan. In geval van een huwelijk dat wordt aangegaan ná de aankomst van de hoofdpersoon in België en/of van een aanvraag tot machtiging ná het verstrijken van de termijn van twee jaar te rekenen vanaf het ogenblik dat de hoofdpersoon voor onbeperkte duur verblijfsgerechtigd is, kan de minister de in het buitenland verblijvende echtgenoot machtigen tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, doch slechts op voorwaarde dat het bewijs wordt aangebracht dat het onmogelijk is een familieleven te leiden in de staat waarvan de echtgenoot de nationaliteit bezit of waar zich zijn gewone verblijfplaats bevindt.

Aangezien een van de voorwaarden voor de verkrijging van een verblijfsvergunning door de in het buitenland verblijvende echtgenoot van een hoofdpersoon erin bestaat dat het om een huwelijk moet gaan dat werd voltrokken voorafgaand aan het verblijf van de hoofdpersoon in België, komt de echtgenoot van een vreemdeling van de tweede of een volgende generatie niet in aanmerking voor immigratie, tenzij het bewijs van de genoemde onmogelijkheid geleverd wordt. Op die manier wordt een sneeuwbal effect vermeden en verhogende integratiekansen van de hier reeds verblijvende vreemdelingen.

Het in artikel 7 voorgestelde artikel 47/1, derde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt dat de machtiging die werd verleend aan de echtgenoot, wordt ingetrokken, indien het binnen de vijf jaar na de verlening van de machtiging tot een echtscheiding komt of er binnen die termijn een einde komt aan de samenwoning en de gemeenschappelijke huishouding van de betrokkene met de hoofdpersoon. Deze bepaling wordt ingevoerd om te voorkomen dat een huwelijk wordt aangegaan met de enkele bedoeling om voor de nog niet verblijfsgerechtigde echtgenoot een verblijfsvergunning in de wacht te slepen (schijnhuwelijk). Men stelt overigens vast dat de 'verblijfs huwelijken' vaak niet lang stand houden, wat te maken heeft met het veelvuldig voorkomen van gearrangeerde huwelijken en met de aanpassingsmoeilijkheden waarmee de migrerende echtgenoot wordt geconfronteerd. Desondanks kan de geïmmigreerde echtgenoot momenteel in ons land blijven. Onderhavig amendement wil daarin verandering brengen door het verblijfsrecht van de echtgenoot te beschouwen als een van het verblijfsrecht van de hoofdpersoon afgeleid recht. Pas na vijf jaar verblijf (tevens de vereiste verblijfsduur voor een vestigingsmachtiging ex artikel 15, laatste lid, van de wet van 15 december 1980) geniet de echtgenoot een zelfstandig verblijfsrecht. Indien de verblijfsvergunning van de echtgenoot binnen die termijn wordt ingetrokken, wordt eveneens de verblijfsvergunning ingetrokken van het kind dat zich op zijn beurt overeenkomstig het voorgestelde artikel 47/2, eerste en tweede lid, bij deze echtgenoot heeft gevoegd, voor zover het kind de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt (en derhalve nog geen zelfstandig verblijfsrecht geniet) en de echtgenoot de enige persoon is die over het kind het ouderlijke gezag uitoefent. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn indien kinderen uit een vorig huwelijk van de geïmmigreerde echtgenoot hun vader of moeder zijn komen vervoegen.

Le droit au regroupement familial avec un étranger qui est autorisé à séjourner pour une durée illimitée est, en ce qui concerne ses enfants, en principe limité aux enfants qui n'ont pas encore atteint l'âge de douze ans, et il ne peut être exercé que si les deux parents de l'enfant séjournent en Belgique ou si le regroupant exerce seul l'autorité parentale sur l'enfant. Si ces conditions sont remplies, l'autorisation doit être accordée (autorisation de plein droit, cf. supra). Il ne peut être dérogé à la deuxième condition. Toutefois, si un enfant répondant à la deuxième condition a plus de douze ans, mais n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans à la date prévue pour son arrivée en Belgique, le ministre peut accorder une autorisation si l'enfant réussit une épreuve sur la base de laquelle est vérifiée sa connaissance élémentaire de la langue ou d'une des langues de la région linguistique dont fait partie la commune dans laquelle le regroupant est inscrit au registre de la population ou au registre des étrangers. Plus l'enfant est âgé, plus il sera en effet difficile de l'intégrer dans notre société. Un regroupement familial n'est en aucun cas possible avec un étranger qui est autorisé à séjourner pendant plus de trois mois dans le Royaume, mais dont l'autorisation est explicitement limitée dans le temps en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature et la durée de ses activités en Belgique.

Enfin, il est clair qu'au cours de la période écoulée, de plus en plus de personnes ont recouru au contrat de cohabitation de complaisance comme procédure et comme alternative au mariage de complaisance en raison des avantages qui lui étaient inhérents et du risque moins élevé de contrôle. Nous souhaitons dès lors que la conclusion d'un contrat de cohabitation ne soit pas assortie d'effets en matière de droit de séjour étant donné que ce type de contrat, contrairement à un mariage, n'est pas réputé viser la création d'une communauté de vie durable, ce qui ressort notamment du fait qu'un contrat de cohabitation ne constitue pas un empêchement au mariage. Si une personne veut faire venir son partenaire en Belgique, elle devra opter pour le mariage. De cette manière, les services administratifs pourront porter leur attention sur la lutte contre les mariages de complaisance. Il n'existe aucune obligation internationale d'assimiler le partenariat enregistré au mariage, en ce qui concerne ses effets en matière de droit de séjour. La directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial dispose que les États membres peuvent autoriser le séjour du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré. Seuls sept des vingt-sept États membres de l'UE autorisent le regroupement familial avec le partenaire non marié. Il s'agit, outre la Belgique, de l'Allemagne, de la Finlande, des Pays-Bas, de la Suède, du Portugal et de la Lituanie.

Het recht op gezinshereniging met een vreemdeling die voor onbeperkte duur verblijfsgerechtigd is, wordt, wat zijn kinderen betreft, in beginsel beperkt tot de kinderen die de leeftijd van twaalf jaar nog niet hebben bereikt, en kan slechts uitgeoefend worden hetzij indien beide ouders van het kind in België verblijven hetzij indien de hoofdpersoon alleen het ouderlijke gezag over het kind uitoefent. Indien aan beide voorwaarden voldaan is, moet de machtiging worden afgegeven (machtiging van rechtswege, cfr supra). Van de tweede voorwaarde kan niet worden afgeweken. Indien echter een kind dat aan de tweede voorwaarde voldoet, ouder is dan twaalf jaar, maar op het voorziene ogenblik van de aankomst in België de leeftijd van achttien jaar nog niet zal bereikt hebben, kan de Minister een machtiging afgeven, indien het kind slaagt voor een proef aan de hand waarvan de elementaire kennis wordt nagegaan van de taal of een van de talen van het taalgebied waartoe de gemeente behoort waar de hoofdpersoon in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister is ingeschreven. Hoe ouder het kind is, des te moeilijker zal het immers zijn om het kind te integreren in onze samenleving. Gezinshereniging is onder geen beding mogelijk met de vreemdeling die houder is van een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, maar waarvan de machtiging uitdrukkelijk een tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of in verband met aard en duur van zijn werkzaamheden in België.

Tenslotte is het is duidelijk dat de afgelopen periode steeds meer mensen naar het schijnsamenlevingscontract als procedure én als alternatief voor het schijnhuwelijk hebben gegrepen omwille van de voordelen die eraan vast hingen, en omwille van het minder grote risico op controle. De indiener van onderhavig amendement wenst daarom geen verblijfsrechtelijke gevolgen te verbinden aan het aangaan van een samenlevingscontract, dat in tegenstelling tot een huwelijk niet wordt geacht gericht te zijn op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, hetgeen onder meer blijkt uit het feit dat een samenlevingscontract geen huwelijksbeletsel vormt. Wil iemand zijn levenspartner laten overkomen, dan zal hij of zij moeten kiezen voor het huwelijk. Aldus kan de aandacht van de administratieve diensten uitgaan naar de strijd tegen de schijnhuwelijken. Er bestaat geen enkele internationale verplichting om het geregistreerd partnerschap gelijk te stellen met het huwelijk, wat de verblijfsrechtelijke gevolgen ervan betreft. Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt dat de lidstaten toestemming tot verblijf kunnen verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan is van een derde land en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerde duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is. Slechts zeven van de 27 EU-lidstaten staan gezinshereniging toe aan de ongehuwde levenspartner. Behalve België gaat het om Duitsland, Finland, Nederland, Zweden, Portugal en Litouwen.

N° 219 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 3

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 3. L'article 10bis de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement n'accorde pas le regroupement familial à l'étranger détenteur d'un titre de séjour d'une durée de plus de trois mois dans le Royaume, mais dont l'autorisation prévoit explicitement une limite de temps en raison de circonstances particulières, propres au regroupant ou ayant trait à la nature et à la durée de ses activités en Belgique. Nous pensons en l'occurrence aux étudiants étrangers qui, conformément à l'article 58 de la loi du 15 décembre 1980 sur les étrangers, sont autorisés à séjourner pendant plus de trois mois dans le Royaume. Ces étrangers sont en effet censés retourner dans leur pays d'origine aussitôt que les circonstances particulières en question ne sont plus d'application ou qu'il est mis fin aux activités en question en Belgique.

En vertu de l'article 3, alinéa 1^{er}, de la Directive 2003/86/CE, cette directive s'applique uniquement lorsque le regroupant est titulaire d'un titre de séjour délivré par un État membre d'une durée de validité supérieure ou égale à un an, ayant une perspective fondée d'obtenir un droit de séjour permanent. Un étranger qui séjourne en Belgique pour y effectuer ses études n'a, en principe, aucune perspective d'obtenir un droit de séjour permanent. Force est en outre de constater que certains étudiants étrangers ne progressent pas assez rapidement dans leurs études et prolongent ainsi déraisonnablement leur séjour en Belgique. Si on leur accorde le regroupement familial, cela ne les incitera pas du tout à faire preuve de plus d'empressement. Le risque existe qu'ils se préparent à un séjour permanent en Belgique avec leur famille et qu'ils invoquent ensuite leur séjour de longue durée et leur 'ancrage local', ainsi que le fait qu'ils ont éventuellement des enfants allant à l'école en Belgique, pour régulariser leur séjour après leurs études. En fonction de la législation en matière de nationalité de leur pays d'origine, il se peut en outre qu'un enfant de ces étudiants né en Belgique se voie octroyer la nationalité belge afin d'éviter l'apatridie. L'octroi de la nationalité belge à l'enfant entraîne ensuite la régularisation du séjour des parents (voir le point 2.1 de l'instruction relative à la régularisation du 19 juillet 2009 annulée par le Conseil d'État, mais toujours appliquée dans les faits).

N° 220 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4^o, proposé, phrase introductive, supprimer les mots “si le lien

Nr. 219 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 3

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 3. Artikel 10bis van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.”

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement weigert gezinshereniging aan de vreemdeling die houder is van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, maar waarvan de machtiging uitdrukkelijk een tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of in verband met aard en duur van zijn werkzaamheden in België. Te denken valt aan vreemde studenten die gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk overeenkomstig artikel 58 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980. Deze vreemdelingen worden immers geacht terug te keren naar het land van herkomst, van zodra de bedoelde bijzondere omstandigheden niet langer voorhanden zijn of de bedoelde werkzaamheden in België beëindigd zijn.

Blijkens artikel 3, eerste lid, van Richtlijn 2003/86/EG is deze richtlijn slechts van toepassing wanneer de gezinshereniger wettig in een lidstaat verblijft, in het bezit is van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel met een geldigheidsduur van één jaar of langer en reden heeft om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend. Een vreemdeling die om redenen van studies in België verblijft, heeft in beginsel geen uitzicht op een permanente verblijfsvergunning. Vastgesteld moet bovendien worden dat sommige buitenlandse studenten onvoldoende voortgang maken met hun studies en zo hun verblijf in België onredelijk lang rekken. Het toestaan van gezinshereniging zal hen alles behalve aanzetten tot meer voortvarendheid. Het risico bestaat dat zij zich gaan instellen op een duurzaam verblijf met hun gezin in België en dat zij hun langdurig verblijf en hun 'lokale verankering', alsook het hebben van eventueel hier schoolgaande kinderen, vervolgens invoeren om na hun studies hun verblijf te regulariseren. Afhankelijk van de nationaliteitswetgeving van het land van herkomst, kan zich bovendien het geval voordoen dat aan een in België geboren kind van deze studenten de Belgische nationaliteit wordt toegekend ter vermijding van staatloosheid. De toekenning van de Belgische nationaliteit aan het kind leidt vervolgens tot de regularisatie van het verblijf van de ouders (zie punt 2.1 van de door de Raad van State vernietigde, maar in de feiten nog steeds toegepaste regularisatie-instructie van 19 juli 2009).

Nr. 220 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4^o, aanhef, de woorden “indien de echtelijke band of het

conjugal ou le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume”.

JUSTIFICATION

Dans l'affaire Chakroun (C-578/08), la Cour européenne de Justice a indiqué que, pour l'application des conditions de revenus posées à l'article 7, paragraphe 1, *initio* et sous c), de la directive 2003/86, aucune distinction ne peut être faite selon que les liens familiaux sont antérieurs ou postérieurs à l'entrée du regroupant sur le territoire de l'État membre d'accueil. Cette prise de position implique que l'on ne peut pas non plus faire de distinction en ce qui concerne le délai d'attente de douze mois. *Cf.* le membre de phrase “que les liens familiaux soient antérieurs ou postérieurs à l'entrée du regroupant” dans l'article 2, d), de la directive. Le délai d'attente doit donc demeurer entièrement applicable, tant en cas de regroupement familial qu'en cas de constitution de famille.

N° 221 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°, premier tiret, supprimer les mots “ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique,” et les mots “ou ce partenariat enregistré, selon le cas,”.

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial dispose que les États membres peuvent autoriser le séjour du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré. Seuls sept des vingt-sept États membres de l'UE autorisent le regroupement familial avec le partenaire non marié. Il s'agit, outre la Belgique, de l'Allemagne, de la Finlande, des Pays-Bas, de la Suède, du Portugal et de la Lituanie.

geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of” **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

In de zaak-Chakroun (C-578/08) gaf het Europees Hof van Justitie te kennen dat voor de toepassing van de inkomenseis als bedoeld in artikel 7, lid 1, aanhef en onder c, van Richtlijn 2003/86/EG geen onderscheid mag worden gemaakt naargelang de gezinsband is ontstaan voor of na de komst van de gezinshereniger naar de gastlidstaat. Deze stellingname impliceert dat er evenmin een onderscheid mag worden gemaakt inzake de wachttermijn van twaalf maanden. *Cfr.* de zinsnede “ongeacht of de gezinsband tot stand is gekomen vóór of na de komst van degene die in de lidstaat verblijft” in artikel 2, onder d, van de Richtlijn. De wachttermijn dient dus onverkort te gelden voor zowel gezinshereniging als gezinsvorming.

Nr. 221 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, eerste gedachtestreepje, de woorden “of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk in België,” doen vervallen en de woorden “, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap,” vervangen door de woorden “de echtelijke band”.

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt dat de lidstaten toestemming tot verblijf kunnen verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan is van een derde land en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerde duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is. Slechts zeven van de 27 EU-lidstaten staan gezinshereniging toe aan de ongehuwde levenspartner. Behalve België gaat het om Duitsland, Finland, Nederland, Zweden, Portugal en Litouwen.

N° 222 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°, premier tiret, proposé, supprimer les mots "Cet âge minimum est toutefois ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou ce partenariat enregistré, selon le cas, est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;" .

JUSTIFICATION

L'âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume. Il peut donc également s'agir d'un étranger qui a été régularisé ou qui est arrivé en Belgique dans le cadre d'une migration pour raisons professionnelles, par exemple. La directive 2003/86/CE n'impose pas que l'on établisse cette distinction en ce qui concerne la condition de l'âge (article 4, paragraphe 5). Au contraire même: dans l'affaire Chakroun (C-578/08), la Cour européenne de Justice a estimé que pour l'application de la condition des ressources visées à l'article 7, paragraphe 1^{er}, préambule et sous c, de la Directive 2003/86/CE, aucune distinction ne peut être opérée selon que le lien familial est apparu avant ou après l'arrivée du regroupant dans l'État membre d'accueil. Cette prise de position implique que l'on ne peut pas davantage établir de distinction en ce qui concerne la condition de l'âge. Cf. le membre de phrase "que les liens familiaux soient antérieurs ou postérieurs à l'entrée du regroupant" à l'article 2, sous d, de la directive.

N° 223 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°, proposé, compléter le deuxième tiret par ce qui suit:

"Si au moment prévu pour son arrivée dans le Royaume, l'enfant est âgé de douze ans ou plus, il n'est admis que s'il réussit une épreuve sur la base de laquelle est évaluée sa connaissance élémentaire de la langue ou d'une des langues de la région linguistique dans laquelle se trouve la commune où le regroupant est inscrit au registre des étrangers ou au registre de la population. Le Roi fixe les modalités relatives à l'organisation et au contenu de l'épreuve susvisée."

Nr. 222 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, eerste gedachtestreepje, de woorden "Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naar gelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerde partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;" **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

De minimumleeftijd wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in België aankwam. Het kan dus ook gaan om een vreemdeling die werd geregulariseerd of die bvb. in het kader van arbeidsmigratie naar België kwam. Richtlijn 2003/86/EG dwingt niet tot het maken van dit onderscheid m.b.t. het leeftijdsvereiste (artikel 4, vijfde lid). Wel integendeel: in de zaak-Chakroun (C-578/08) gaf het Europees Hof van Justitie als zijn mening te kennen dat voor de toepassing van de inkomenseis als bedoeld in artikel 7, lid 1, aanhef en onder c, van Richtlijn 2003/86/EG geen onderscheid mag gemaakt worden naargelang de gezinsband is ontstaan voor of na de komst van de gezinshereniger naar de gastlidstaat. Deze stellingname impliceert dat er evenmin een onderscheid mag gemaakt worden m.b.t. het leeftijdsvereiste. Cfr. de zinsnede "ongeacht of de gezinsband tot stand is gekomen vóór of na de komst van degene die in de lidstaat verblijft" in artikel 2, onder d, van de Richtlijn.

Nr. 223 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, het tweede gedachtestreepje aanvullen als volgt:

"Indien het kind op het voorziene ogenblik van de aankomst in het Rijk twaalf jaar of ouder is, wordt het slechts toegelaten indien het slaagt voor een proef aan de hand waarvan de elementaire kennis wordt nagegaan van de taal of een van de talen van het taalgebied waarin zich de gemeente bevindt waar de hoofdpersoon in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister is ingeschreven. De Koning stelt nadere regels in verband met de organisatie en de inhoud van voormelde proef."

JUSTIFICATION

Le présent amendement limite le droit au regroupement familial avec un étranger qui est autorisé à séjourner pour une durée illimitée, en ce qui concerne ses enfants, en principe aux enfants qui n'ont pas encore atteint l'âge de douze ans. Toutefois, si l'enfant a plus de douze ans, mais n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans à la date prévue pour son arrivée en Belgique, l'autorisation de séjour ne peut être accordée que si l'enfant réussit une épreuve sur la base de laquelle est vérifiée sa connaissance élémentaire de la langue ou d'une des langues de la région linguistique dont fait partie la commune dans laquelle le regroupant est inscrit au registre de la population ou au registre des étrangers. Plus l'enfant est âgé, plus il sera en effet difficile de l'intégrer dans notre société.

N° 224 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°, troisième tiret, proposé, supprimer les mots "ou du partenaire enregistré visé au premier tiret" et "ou ce partenaire enregistré".

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial prévoit que les États membres peuvent autoriser le séjour du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré. Seuls sept des vingt-sept États membres autorisent le regroupement familial du partenaire non marié. Outre la Belgique, il s'agit de l'Allemagne, de la Finlande, des Pays-Bas, de la Suède, du Portugal et de la Lituanie.

N° 225 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°, troisième tiret, proposé, remplacer les mots "à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord" par les mots "à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait été admis ou autorisé, depuis au moins deux ans, à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé à s'y établir depuis au moins deux ans."

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement beperkt het recht op gezinshereniging met een vreemdeling die voor onbeperkte duur verblijfsgerechtigd is, wat zijn kinderen betreft, in beginsel tot de kinderen die de leeftijd van twaalf jaar nog niet hebben bereikt. Indien het kind echter ouder is dan twaalf jaar, maar op het voorziene ogenblik van de aankomst in België de leeftijd van achttien jaar nog niet zal bereikt hebben, kan slechts toelating tot verblijf gegeven worden indien het kind slaagt voor een proef aan de hand waarvan de elementaire kennis wordt nagegaan van de taal of een van de talen van het taalgebied waartoe de gemeente behoort waar de hoofdpersoon in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister is ingeschreven. Hoe ouder het kind is, des te moeilijker zal het immers zijn om het kind te integreren in onze samenleving.

Nr. 224 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, derde gedachtestreepje, de woorden "of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje", "of de bedoelde geregistreerde partner" en "of deze geregistreerde partner" doen vervallen.

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt dat de lidstaten toestemming tot verblijf kunnen verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan is van een derde land en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerde duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is. Slechts zeven van de 27 EU-lidstaten staan gezinshereniging toe aan de ongehuwde levenspartner. Behalve België gaat het om Duitsland, Finland, Nederland, Zweden, Portugal en Litouwen.

Nr. 225 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, derde gedachtestreepje, de woorden "op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven" vervangen door de woorden "op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen."

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à n'autoriser le droit au regroupement familial avec des enfants qu'à la condition qu'en cas de droit de garde partagé, les deux parents séjournent en Belgique de manière licite.

N° 226 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Supprimer l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5°.

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial dispose que les États membres peuvent autoriser le séjour du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré. Seuls sept des vingt-sept États membres de l'UE autorisent le regroupement familial avec le partenaire non marié. Il s'agit, outre la Belgique, de l'Allemagne, de la Finlande, des Pays-Bas, de la Suède, du Portugal et de la Lituanie.

On peut constater que de plus en plus de personnes recourent au contrat de cohabitation de complaisance comme procédure et comme alternative au mariage de complaisance en raison des avantages qui lui sont inhérents et du risque moins élevé de contrôle. Nous souhaitons dès lors que la conclusion d'un contrat de cohabitation ne soit pas assortie d'effets en matière de droit de séjour étant donné que ce type de contrat, contrairement à un mariage, n'est pas réputé viser la création d'une communauté de vie durable, ce qui ressort notamment du fait qu'un contrat de cohabitation ne constitue pas un empêchement au mariage. Si une personne veut faire venir son partenaire en Belgique, elle devra opter pour le mariage. De cette manière, les services administratifs pourront porter leur attention sur la lutte contre les mariages de complaisance.

N° 227 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5°, proposé, remplacer les mots "à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord" par les mots "à la condition que l'autre titulaire du droit de garde soit admis ou autorisé depuis douze mois au moins à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé depuis douze mois au moins à s'y établir".

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe het recht op gezinshereniging met kinderen slechts toe te staan op voorwaarde dat, zo er sprake is van een gedeeld recht van bewaring, beide ouders rechtmatig in België verblijven.

Nr. 226 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

Het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, doen vervallen.

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt dat de lidstaten toestemming tot verblijf kunnen verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan is van een derde land en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerde duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is. Slechts zeven van de 27 EU-lidstaten staan gezinshereniging toe aan de ongehuwde levenspartner. Behalve België gaat het om Duitsland, Finland, Nederland, Zweden, Portugal en Litouwen.

Vastgesteld kan worden dat almaar meer mensen naar het schijnsamenlevingscontract als procedure én als alternatief voor het schijnhuwelijk grijpen omwille van de voordelen die eraan vast hangen, en omwille van het minder grote risico op controle. De indieners van onderhavig amendement wensen daarom geen verblijfsrechtelijke gevolgen te verbinden aan het aangaan van een samenlevingscontract, dat in tegenstelling tot een huwelijk niet wordt geacht gericht te zijn op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, hetgeen onder meer blijkt uit het feit dat een samenlevingscontract geen huwelijksbeetsel vormt. Wil iemand zijn levenspartner laten overkomen, dan zal hij of zij moeten kiezen voor het huwelijk. Aldus kan de aandacht van de administratieve diensten uitgaan naar de strijd tegen de schijnhuwelijken.

Nr. 227 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, §1, eerste lid, 5°, de woorden "op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven" vervangen door de woorden "op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen."

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à n'accorder le droit au regroupement familial avec des enfants, lorsqu'il est question d'une garde partagée, qu'à la condition que les deux parents séjournent légalement en Belgique.

N° 228 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5°, proposé, supprimer les mots "si le lien conjugal ou le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou".

JUSTIFICATION

Dans l'affaire Chakroun (C-578/08), la Cour européenne de justice a estimé que pour l'application de la condition de revenus prévue à l'article 7, alinéa 1^{er}, liminaire et c), de la directive 2003/86/CE, il ne peut être fait de distinction selon que le lien familial est antérieur ou postérieur à l'entrée du regroupant dans l'État membre d'accueil. Cette position implique qu'il ne peut pas davantage être fait de distinction en ce qui concerne le délai d'attente de douze mois. Cf. le membre de phrase "que les liens familiaux soient antérieurs ou postérieurs à l'entrée du regroupant" dans l'article 2, d, de la directive. Le délai d'attente doit donc s'appliquer intégralement tant au regroupement familial qu'à la constitution de famille.

N° 229 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5°, dernière phrase, proposé, supprimer les mots "le lien conjugal ou".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à corriger une erreur matérielle dans le texte.

N° 230 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5°, proposé, supprimer les mots "L'âge minimum des partenaires est ramené à dix-huit ans lorsqu'ils peuvent apporter

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe het recht op gezinshereniging met kinderen slechts toe te staan op voorwaarde dat, zo er sprake is van een gedeeld recht van bewaring, beide ouders rechtmatig in België verblijven.

Nr. 228 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, vervallen de woorden "indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of".

VERANTWOORDING

In de zaak-Chakroun (C-578/08) gaf het Europees Hof van Justitie als zijn mening te kennen dat voor de toepassing van de inkomenseis als bedoeld in artikel 7, lid 1, aanhef en onder c, van Richtlijn 2003/86/EG geen onderscheid mag gemaakt worden naargelang de gezinsband is ontstaan voor of na de komst van de gezinshereniger naar de gastlidstaat. Deze stellingname impliceert dat er evenmin een onderscheid mag gemaakt worden m.b.t. de wachttermijn van twaalf maanden. Cfr. de zinsnede "ongeacht of de gezinsband tot stand is gekomen vóór of na de komst van degene die in de lidstaat verblijft" in artikel 2, onder d, van de Richtlijn. De wachttermijn dient dus onverkort te gelden voor zowel gezinshereniging als gezinsvorming.

Nr. 229 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, laatste volzin, de woorden "de echtelijke band of" **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt tot de rechtzetting van een materiële vergissing in de tekst.

Nr. 230 VAN DE HEER DE MAN c.s..

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, de woorden "De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs

la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume.”.

JUSTIFICATION

Dans le cadre de l'affaire Chakroun (C-578/08), la Cour européenne de justice a estimé que, pour l'application des conditions de revenus posées à l'article 7, alinéa 1^{er}, *initio* et sous c, de la Directive 2003/86/CE, on ne peut faire une distinction selon que les liens familiaux sont antérieurs ou postérieurs à l'entrée du regroupant sur le territoire de l'État membre d'accueil. Cette prise de position implique que l'on ne peut pas non plus faire de distinction en ce qui concerne les critères d'âge.

N° 231 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Supprimer l'article 10, § 1^{er}, alinéa 3, proposé.

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial dispose que les États membres peuvent autoriser le séjour du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré. Seuls sept des vingt-sept États membres de l'UE autorisent le regroupement familial avec le partenaire non marié. Il s'agit, outre la Belgique, de l'Allemagne, de la Finlande, des Pays-Bas, de la Suède, du Portugal et de la Lituanie.

N° 232 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 2, alinéa 5, proposé, supprimer les mots “ou le partenariat enregistré”.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 231.

leveren dat zij, vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.” **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

In de zaak-Chakroun (C-578/08) gaf het Europees Hof van Justitie als zijn mening te kennen dat voor de toepassing van de inkomenseis als bedoeld in artikel 7, eerste lid, aanhef en onder c, van Richtlijn 2003/86/EG geen onderscheid mag gemaakt worden naargelang de gezinsband is ontstaan voor of na de komst van de gezinshereniger naar de gastlidstaat. Deze stellingname impliceert dat er evenmin een onderscheid mag gemaakt worden m.b.t. het leeftijdsvereiste.

Nr. 231 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

Het voorgestelde artikel 10, § 1, derde lid, doen vervallen.

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt dat de lidstaten toestemming tot verblijf kunnen verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan is van een derde land en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerd duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is. Slechts zeven van de 27 EU-lidstaten staan gezinshereniging toe aan de ongehuwde levenspartner. Behalve België gaat het om Duitsland, Finland, Nederland, Zweden, Portugal en Litouwen.

Nr. 232 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 2, vijfde lid, de woorden “of het geregistreerd partnerschap” doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van amendement nr. 231.

N° 233 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, proposé, remplacer les mots "cent vingt" par les mots "cent vingt-cinq".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à renforcer la condition de revenus proposée afin de permettre une politique d'admission plus sévère.

N° 234 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, proposé, remplacer les mots "cent vingt" par les mots "cent trente".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à renforcer la condition de revenus proposée afin de permettre une politique d'admission plus sévère.

N° 235 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, proposé, remplacer les mots "cent vingt" par les mots "cent trente-cinq".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à renforcer la condition de revenus proposée afin de permettre une politique d'admission plus sévère.

N° 236 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, proposé, remplacer les mots "cent vingt" par les mots "cent quarante".

Nr. 233 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, het woord "honderdtwintig" vervangen door het woord "honderdvijfentwintig".

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe de voorgestelde inkomenseis aan te scherpen teneinde een strenger toelatingsbeleid mogelijk te maken.

Nr. 234 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, het woord "honderdtwintig" vervangen door het woord "honderddertig".

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe de voorgestelde inkomenseis aan te scherpen teneinde een strenger toelatingsbeleid mogelijk te maken.

Nr. 235 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, het woord "honderdtwintig" vervangen door het woord "honderdvijfentwintig".

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe de voorgestelde inkomenseis aan te scherpen teneinde een strenger toelatingsbeleid mogelijk te maken.

Nr. 236 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, de woorden "honderdtwintig" vervangen door het woord "honderdveertig".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à renforcer la condition de revenus proposée afin de permettre une politique d'admission plus restrictive.

N° 237 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, proposé, remplacer les mots "cent vingt" par les mots "cent quarante-cinq".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à renforcer la condition de revenus proposée afin de permettre une politique d'admission plus restrictive.

N° 238 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, proposé, remplacer les mots "cent vingt" par les mots "cent cinquante".

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à renforcer la condition de revenus proposée afin de permettre une politique d'admission plus restrictive.

N° 239 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Dans l'article 10, § 5, alinéa 2, proposé, supprimer le 3° et remplacer le 2° par ce qui suit:

"2° ne tient compte que des revenus provenant du travail".

JUSTIFICATION

Le présent amendement empêche que des chômeurs, par exemple, fassent venir les membres de leur famille.

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe de voorgestelde inkomenseis aan te scherpen teneinde een restrictiever toelatingsbeleid mogelijk te maken.

Nr. 237 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, het woord "honderdtwintig" vervangen door het woord "honderdvijfenveertig".

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe de voorgestelde inkomenseis aan te scherpen teneinde een restrictiever toelatingsbeleid mogelijk te maken.

Nr. 238 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, het woord "honderdtwintig" vervangen door het woord "honderdvijftig".

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe de voorgestelde inkomenseis aan te scherpen teneinde een restrictiever toelatingsbeleid mogelijk te maken.

Nr. 239 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 2

In het voorgestelde artikel 10, § 5, tweede lid, het 3° doen vervallen en 2° vervangen door wat volgt:

"2° wordt slechts rekening gehouden met inkomsten die door arbeid verkregen zijn".

VERANTWOORDING

Dit amendement voorkomt dat bijvoorbeeld werklozen hun familieleden laten overkomen.

N° 240 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 3

Dans l'article 10bis, § 1^{er}, proposé, remplacer les mots "4° à 6°" par les mots "4° et 6°".

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial dispose que les États membres peuvent autoriser le séjour du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré. Seuls sept des vingt-sept États membres de l'UE autorisent le regroupement familial avec le partenaire non marié. Il s'agit, outre la Belgique, de l'Allemagne, de la Finlande, des Pays-Bas, de la Suède, du Portugal et de la Lituanie.

On constate que de plus en plus de personnes recourent au contrat de cohabitation de complaisance comme procédure et comme alternative au mariage de complaisance en raison des avantages qui lui sont inhérents et du risque moins élevé de contrôle. Nous souhaitons dès lors que la conclusion d'un contrat de cohabitation ne soit pas assortie d'effets en matière de droit de séjour étant donné que ce type de contrat, contrairement à un mariage, n'est pas réputé viser la création d'une communauté de vie durable, ce qui ressort notamment du fait qu'un contrat de cohabitation ne constitue pas un empêchement au mariage. Si une personne veut faire venir son partenaire en Belgique, elle devra opter pour le mariage. De cette manière, les services administratifs pourront porter leur attention sur la lutte contre les mariages de complaisance.

N° 241 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 3

Dans l'article 10bis, § 2, alinéa 1^{er}, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers proposé, remplacer les mots "4° à 6°" par les mots "4° et 6°".

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

Nr. 240 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 3

In het voorgestelde artikel 10bis, § 1, de woorden "4° tot 6°" vervangen door de woorden "4° en 6°".

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt dat de lidstaten toestemming tot verblijf kunnen verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan is van een derde land en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerde duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is. Slechts zeven van de 27 EU-lidstaten staan gezinshereniging toe aan de ongehuwde levenspartner. Behalve België gaat het om Duitsland, Finland, Nederland, Zweden, Portugal en Litouwen.

Vastgesteld kan worden dat almaar meer mensen naar het schijnsamenlevingscontract als procedure én als alternatief voor het schijnhuwelijk grijpen omwille van de voordelen die eraan vast hangen, en omwille van het minder grote risico op controle. De indieners van onderhavig amendement wensen daarom geen verblijfsrechtelijke gevolgen te verbinden aan het aangaan van een samenlevingscontract, dat in tegenstelling tot een huwelijk niet wordt geacht gericht te zijn op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, hetgeen onder meer blijkt uit het feit dat een samenlevingscontract geen huwelijksbeletsel vormt. Wil iemand zijn levenspartner laten overkomen, dan zal hij of zij moeten kiezen voor het huwelijk. Aldus kan de aandacht van de administratieve diensten uitgaan naar de strijd tegen de schijnhuwelijken.

Nr. 241 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 3

In het voorgestelde artikel 10bis, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden de woorden "4° tot 6°" vervangen door de woorden "4° en 6°".

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

N° 242 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 3

Dans l'article 10bis, § 3, alinéa 1^{er}, proposé, remplacer les mots "4° à 6°" par les mots "4° et 6°".

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

N° 243 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 4

Dans l'article 10ter, § 2, alinéa 3, proposé, supprimer les mots "ou les conditions de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5°".

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

N° 244 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 4

Supprimer l'article 10ter, § 2, alinéa 2, proposé.

JUSTIFICATION

Nous estimons que la condition de revenus doit être remplie dans tous les cas. La directive 2003/86/CE limite cependant considérablement les possibilités dont disposent les États membres pour fixer des règles nationales plus strictes en matière de regroupement familial. C'est pourquoi le Vlaams Belang a déposé une proposition de résolution (DOC 53 0457/001) demandant au gouvernement de tout mettre en œuvre pour obtenir la révision de la directive 2003/86/CE ou l'établissement d'une nouvelle directive en matière de regroupement familial.

Nr. 242 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 3

In het voorgestelde artikel 10bis, § 3, eerste lid, de woorden "4° tot 6°" vervangen door de woorden "4° en 6°".

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

Nr. 243 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 4

In het voorgestelde artikel 10ter, § 2, derde lid, de woorden "of de voorwaarden verbonden aan de duurzame en stabiele relatie als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°" doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

Nr. 244 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 4

Het voorgestelde artikel 10ter, § 2, tweede lid, doen vervallen.

VERANTWOORDING

De indieners van onderhavig amendement zijn van mening dat in alle gevallen aan de inkomenseis moet worden voldaan. Richtlijn 2003/86/EG beknot evenwel in aanzienlijke mate de mogelijkheden van de lidstaten om strengere nationale regels vast te stellen inzake gezinshereniging. Het Vlaams Belang diende daarom een voorstel van resolutie in (DOC 53 0457/001) waarin het de regering oproept zich in te spannen voor een herziening van Richtlijn 2003/86/EG of voor de vaststelling van een nieuwe richtlijn inzake gezinshereniging.

N° 245 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 4

Dans l'article 10ter, § 2, alinéa 4, proposé, remplacer les mots "l'autorisation de séjour doit être délivrée" par les mots "la demande est censée refusée".

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE n'oblige pas les États membres à assimiler l'absence de décision à l'expiration du délai de décision à un consentement, mais prévoit uniquement que la législation nationale doit régler les conséquences de l'absence de décision à l'expiration du délai. Le présent amendement tend à remplacer le consentement tacite par un refus tacite. Il faut éviter que des personnes ne répondant pas aux conditions en matière de regroupement familial obtiennent une autorisation de séjour simplement en raison de l'expiration du délai de décision.

N° 246 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 4

Dans l'article 10ter, § 2, alinéas 1^{er} et 4, proposé, remplacer les mots "six mois" par les mots "neuf mois".

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE accorde un délai initial de décision de neuf mois au maximum. Il convient d'éviter qu'un délai de décision trop court ait pour conséquence que des personnes qui ne remplissent pas les conditions relatives au regroupement familial obtiennent une autorisation de séjour du seul fait de l'expiration de ce délai de décision.

N° 247 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°, proposé, supprimer les mots "le partenariat".

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

Nr. 245 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 4

In het voorgestelde artikel 10ter, § 2, vierde lid, de woorden "moet de machtiging tot verblijf verstrekt worden" vervangen door de woorden "wordt de aanvraag geacht afgewezen te zijn".

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG verplicht de lidstaten niet om het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de beslissingstermijn gelijk te stellen met een goedkeuring, maar bepaalt slechts dat de nationale wetgeving de gevolgen van het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de termijn moet regelen. Onderhavig amendement strekt ertoe de stilzwijgende goedkeuring te vervangen door een stilzwijgende weigering. Vermeden moet worden dat personen die niet aan de voorwaarden inzake gezinshereniging voldoen, een verblijfsmachtiging krijgen door het enkele verstrijken van de beslissingstermijn.

Nr. 246 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 4

In het voorgestelde artikel 10ter, § 2, eerste en vierde lid, de woorden "zes maanden" vervangen door de woorden "negen maanden".

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG laat een initiële beslissingstermijn van uiterlijk negen maanden toe. Vermeden moet worden dat een te korte beslissingstermijn tot gevolg heeft dat personen die niet aan de voorwaarden inzake gezinshereniging voldoen, een verblijfsmachtiging krijgen door het enkele verstrijken van deze beslissingstermijn.

Nr. 247 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 1, eerste lid, 4°, de woorden "het partnerschap" doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

N° 248 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Supprimer l'article 11, § 2, alinéa 1^{er}, 3°, proposé.

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

N° 249 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 2, alinéa 2, proposé, remplacer les mots "les trois premières années" par les mots "les cinq premières années".

JUSTIFICATION

La proposition de loi est en retrait par rapport à ce que permet la directive 2003/86/CE. Au plus tard après cinq ans de résidence, le conjoint et les enfants majeurs se voient délivrer un titre de séjour autonome, indépendant de celui du regroupant. Nous sommes favorables à ce que l'on puisse mettre un terme au droit de séjour dans le délai maximum de cinq ans autorisé par la directive.

N° 250 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 2, alinéa 3, proposé, remplacer la première phrase par ce qui suit:

"Le ministre ou son délégué procède ou fait procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10."

JUSTIFICATION

Nous souhaitons que lors de la prolongation ou du renouvellement d'un titre de séjour délivré dans le cadre d'un regroupement familial, des contrôles soient systématiquement effectués pour vérifier si l'intéressé satisfait encore toujours aux conditions légales en ce qui concerne notamment la pérennité d'une véritable vie conjugale et familiale et la condition imposée en matière de revenus.

Nr. 248 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

Het voorgestelde artikel 11, § 2, eerste lid, 3°, vervalt.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

Nr. 249 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 2, tweede lid, de woorden "de eerste drie jaar" vervangen door de woorden "de eerste vijf jaar".

VERANTWOORDING

Het wetsvoorstel gaat minder ver dan wat Richtlijn 2003/86/EG toelaat. Pas na uiterlijk vijf jaar verblijf moet aan de echtgenoot en de meerderjarige kinderen een autonome verblijfstitel, onafhankelijk van de gezinshereniger, worden verleend. De indieners van onderhavig amendement zijn er voorstander van de beëindiging van het verblijfsrecht mogelijk te maken binnen de door de Richtlijn toegestane maximale termijn van vijf jaar.

Nr. 250 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 2, derde lid, de eerste volzin vervangen door wat volgt:

"De minister of diens gemachtigde verricht met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles, of hij laat dergelijke controles verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10."

VERANTWOORDING

De indieners van onderhavig amendement willen dat er bij de verlenging of vernieuwing van een verblijfstitel die werd afgegeven in het kader van gezinshereniging, systematisch controles worden verricht om na te gaan of de betrokkene nog steeds voldoet aan de wettelijke voorwaarden, onder meer inzake het voortbestaan van een werkelijk huwelijks- of gezinsleven en de inkomenseis.

N° 251 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 2, alinéa 3, proposé, supprimer les mots “, le partenariat ou”.

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

N° 252 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 2, alinéa 4, proposé, supprimer les mots “ou du partenariat”.

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

N° 253 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 2, alinéa 6, proposé, remplacer les mots “les frais de rapatriement peuvent être récupérés” par les mots “les frais de rapatriement sont récupérés”.

JUSTIFICATION

Nous estimons qu'il faut toujours essayer de récupérer les frais de rapatriement s'il est mis fin au droit de séjour d'une personne venue en Belgique dans le cadre d'un regroupement familial.

N° 254 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 5

Dans l'article 11, § 1^{er}, alinéa 4, proposé, remplacer les mots “les frais de rapatriement peuvent être récupérés” par les mots “les frais de rapatriement sont récupérés”.

Nr. 251 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 2, derde lid, de woorden “, het partnerschap of” doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

Nr. 252 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 2, vierde lid, de woorden “of het partnerschap” doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

Nr. 253 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 2, zesde lid, de woorden “kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden” vervangen door de woorden “worden de kosten van repatriëring verhaald”.

VERANTWOORDING

De indieners van onderhavig amendement vinden dat steeds moet worden geprobeerd de kosten van repatriëring te verhalen, indien er een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van iemand die door gezinshereniging naar hier is gekomen.

Nr. 254 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 5

In het voorgestelde artikel 11, § 1, vierde lid, de woorden “kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden” vervangen door de woorden “worden de kosten van repatriëring verhaald”.

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 253.

N° 255 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 6

Dans l'article 12bis, § 2, alinéa 3, proposé, remplacer les mots "six mois" par les mots "neuf mois".

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE prévoit un délai de décision initial de maximum 9 mois. Il convient d'éviter qu'un délai de décision trop court ait pour effet de permettre aux personnes qui ne remplissent pas les conditions en matière de regroupement familial d'obtenir une autorisation de séjour à la suite de l'expiration de ce délai de décision.

N° 256 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 6

Supprimer l'article 12bis, § 2, alinéa 4, proposé.

JUSTIFICATION

Nous estimons que la condition de revenus doit en tout état de cause être remplie. Or, la Directive 2003/86/CE restreint considérablement la possibilité, pour les États membres, de fixer des règles nationales plus sévères en matière de regroupement familial. C'est pour ce motif que le Vlaams Belang a déposé une proposition de résolution (DOC 53 0457/001) dans laquelle il demande au gouvernement fédéral de tout mettre en oeuvre pour obtenir la révision de la directive 2003/86/CE ou l'établissement d'une nouvelle directive en matière de regroupement familial.

N° 257 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 6

Dans l'article 12bis, § 2, alinéa 5, proposé, supprimer les mots "ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5^o".

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 240.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 253.

Nr. 255 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 6

In het voorgestelde artikel 12bis, § 2, derde lid, de woorden "zes maanden" vervangen door de woorden "negen maanden".

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG laat een initiële beslissingstermijn van uiterlijk negen maanden toe. Vermeden moet worden dat een te korte beslissingstermijn tot gevolg heeft dat personen die niet voldoen aan de voorwaarden inzake gezinshereniging, een verblijfsmachtiging krijgen door het verstrijken van deze beslissingstermijn.

Nr. 256 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 6

Het voorgestelde artikel 12bis, § 2, vierde lid, doen vervallen.

VERANTWOORDING

De indieners van onderhavig amendement zijn van mening dat in alle gevallen aan de inkomenseis moet worden voldaan. Richtlijn 2003/86/EG beknot evenwel in aanzienlijke mate de mogelijkheden van de lidstaten om strengere nationale regels vast te stellen inzake gezinshereniging. Het Vlaams Belang diende daarom een voorstel van resolutie in (Doc 53 0457/001) waarin het de federale regering oproept zich in te spannen voor een herziening van Richtlijn 2003/86/EG of voor de vaststelling van een nieuwe richtlijn inzake gezinshereniging.

Nr. 257 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 6

In het voorgestelde artikel 12bis, § 2, vijfde lid, de woorden "of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5^o" doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

N° 258 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 6

Dans l'article 12bis, § 2, alinéa 6, remplacer les mots "l'admission au séjour doit être reconnue" **par les mots** "la demande est réputée refusée".

JUSTIFICATION

La directive 2003/86/CE n'oblige pas les États membres à assimiler l'absence de décision à l'expiration du délai de décision à une approbation, mais prévoit uniquement que la législation nationale doit régler les conséquences de l'absence de décision à l'expiration du délai. Le présent amendement tend à remplacer l'approbation tacite par un refus tacite. Il faut en effet éviter que les personnes qui ne répondent pas aux conditions en matière de regroupement familial reçoivent une autorisation de séjour du seul fait de l'expiration du délai de décision.

N° 259 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 6

Dans l'article 12bis, § 3, alinéa 3, proposé, supprimer les mots "ou si, dans un délai de six mois suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1^{er}, aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale".

JUSTIFICATION

Nous considérons que l'absence de décision à l'expiration du délai ne doit pas être comprise comme une décision positive tacite. Il faut en effet éviter que les personnes qui ne satisfont pas aux conditions légales du regroupement familial puissent quand même obtenir une autorisation de séjour du seul fait de l'expiration du délai de décision.

N° 260 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 6

Dans l'article 12bis, § 3, alinéa 4, proposé, supprimer les mots "ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 5^o".

Nr. 258 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 6

In het voorgestelde artikel 12bis, § 2, zesde lid, de woorden "moet de toelating tot verblijf verstrekt worden" **vervangen door de woorden** "wordt de aanvraag geacht afgewezen te zijn."

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG verplicht de lidstaten niet om het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de beslissingstermijn gelijk te stellen met een goedkeuring, maar bepaalt slechts dat de nationale wetgeving de gevolgen van het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de termijn moet regelen. Onderhavig amendement strekt ertoe de stilzwijgende goedkeuring te vervangen door een stilzwijgende weigering. Vermeden moet worden dat personen die niet aan de voorwaarden inzake gezinshereniging voldoen, een verblijfsmachtiging krijgen door het verstrijken van de beslissingstermijn.

Nr. 259 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 6

In het voorgestelde artikel 12bis, § 3, derde lid, de woorden "of indien binnen een periode van zes maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur." **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

De indieners zijn van oordeel dat het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de termijn niet mag worden opgevat als een stilzwijgende positieve beslissing. Vermeden moet worden dat personen die niet voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor gezinshereniging, door het verstrijken van de beslissingstermijn toch een verblijfstoeelating krijgen.

Nr. 260 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 6

In het voorgestelde artikel 12bis, § 3, vierde lid, de woorden "of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5^o" **doen vervallen.**

JUSTIFICATION

Voir amendement n° 240.

N° 261 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 7

Dans l'article 13, § 1^{er}, alinéa 3, proposé, remplacer les mots "trois ans" par les mots "cinq ans".

JUSTIFICATION

Nous voulons créer la possibilité de mettre fin au droit de séjour d'un étranger qui est venu chez nous par le biais du regroupement familial, au cours des cinq premières années de son séjour. C'est pourquoi cet étranger ne pourra être autorisé à un séjour de durée illimitée qu'après une période de cinq ans.

N° 262 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 7

Supprimer l'article 13, § 1^{er}, alinéa 6, proposé.

JUSTIFICATION

Les étrangers détenteurs d'un titre de séjour d'une durée de plus de trois mois dans le Royaume, mais dont l'autorisation prévoit explicitement une limite de temps en raison de circonstances particulières, propres au regroupant ou ayant trait à la nature et à la durée de ses activités en Belgique, sont en effet censés retourner dans leur pays d'origine aussitôt que les circonstances particulières en question ne sont plus d'application ou qu'il est mis fin aux activités en question en Belgique. C'est notamment le cas des étudiants étrangers.

Conformément à l'article 3, alinéa 1^{er}, de la Directive 2003/86/CE, cette directive ne s'applique que lorsque le regroupant est titulaire d'un titre de séjour délivré par un État membre d'une durée de validité supérieure ou égale à un an, ayant une perspective fondée d'obtenir un droit de séjour permanent. L'étranger qui séjourne en Belgique par exemple pour des raisons d'études, n'a, en principe, aucune perspective d'obtenir un permis de séjour permanent. Force est en outre de constater que certains étudiants étrangers ne progressent pas suffisamment dans leurs études et, de ce fait, prolongent leur séjour en Belgique de façon déraisonnable. Les autoriser au regroupement familial ne va certainement pas les inciter à y mettre plus d'entrain. Le risque existe qu'ils s'organisent pour un séjour permanent avec leur famille en Belgique et qu'ils invoquent ensuite leur "ancrage local" ainsi

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 240.

Nr. 261 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 7

In het voorgestelde artikel 13, § 1, derde lid, de woorden "drie jaar" vervangen door de woorden "vijf jaar".

VERANTWOORDING

De indieners willen dat het mogelijk wordt om het verblijfsrecht van een vreemdeling die naar hier is gekomen door gezinshereniging, wordt beëindigd tijdens de eerste vijf jaar van zijn verblijf. Daarom mag deze vreemdeling pas tot verblijf voor onbepaalde duur toegelaten worden na vijf jaar.

Nr. 262 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 7

Het voorgestelde artikel 13, § 1, zesde lid, doen vervallen.

VERANTWOORDING

Vreemdelingen die houder zijn van een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, maar waarvan de machtiging uitdrukkelijk een tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of in verband met aard en duur van hun werkzaamheden in België, worden geacht terug te keren naar het land van herkomst, van zodra de bedoelde bijzondere omstandigheden niet langer voorhanden zijn of de bedoelde werkzaamheden in België beëindigd zijn. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om buitenlandse studenten.

Blijkens artikel 3, eerste lid, van Richtlijn 2003/86/EG is deze richtlijn slechts van toepassing wanneer de gezinshereniger wettig in een lidstaat verblijft, in het bezit is van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel met een geldigheidsduur van één jaar of langer en reden heeft om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend. Een vreemdeling die om redenen van bvb. studies in België verblijft, heeft in beginsel geen uitzicht op een permanente verblijfsvergunning. Vastgesteld moet bovendien worden dat sommige buitenlandse studenten onvoldoende voortgang maken met hun studies en zo hun verblijf in België onredelijk lang rekken. Het toestaan van gezinshereniging zal hen alles behalve aanzetten tot meer voortvarendheid. Het risico bestaat dat zij zich gaan instellen op een duurzaam verblijf met hun gezin in België en dat zij hun langdurig verblijf en

que le fait que leurs enfants sont éventuellement scolarisés ici pour régulariser leur séjour après leurs études.

Le présent amendement est dès lors à relier à notre refus d'un droit au regroupement familial pour les personnes qui ne disposent que d'un titre de séjour temporaire.

N° 263 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 7

Supprimer l'article 13, § 4, proposé.

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 262.

N° 264 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 7

Supprimer l'article 13, § 6, alinéa 2, proposé.

JUSTIFICATION

Voir l'amendement n° 262.

N° 265 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 9

Dans l'article 40ter, alinéa 2, premier tiret, proposé, supprimer le point 3° et remplacer le point 2° par ce qui suit:

"2° tient uniquement compte des revenus du travail".

JUSTIFICATION

Par le présent amendement, nous souhaitons éviter que, par exemple, de nouveaux Belges sans emploi puissent faire venir les membres de leur famille.

hun "lokale verankering", alsook het hebben van eventueel hier schoolgaande kinderen, vervolgens invoeren om na hun studies hun verblijf te regulariseren.

Onderhavig amendement moet dan ook in verband worden gebracht met de afwijzing door de indieners van een recht op gezinshereniging voor personen die slechts over een tijdelijk verblijfsrecht beschikken.

Nr. 263 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 7

Het voorgestelde artikel 13, § 4, doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 262.

Nr. 264 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 7

Het voorgestelde artikel 13, § 6, tweede lid, doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 262.

Nr. 265 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 9

In het voorgestelde artikel 40ter, tweede lid, eerste gedachtestreepje, punt 3° doen vervallen en punt 2° vervangen als volgt:

"2° wordt slechts rekening gehouden met inkomsten die door arbeid zijn verkregen".

VERANTWOORDING

Met dit amendement willen de indieners voorkomen dat bijvoorbeeld werkloze nieuwe Belgen hun familieleden kunnen laten overkomen.

N° 266 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 10

Supprimer l'article 42, § 1^{er}, alinéa 2, proposé.

JUSTIFICATION

Nous estimons que les (nouveaux) Belges qui souhaitent faire venir leur partenaire, doivent toujours satisfaire à la condition de revenus exigée de 120 % du revenu d'intégration.

N° 267 DE M. DE MAN ET CONSORTS

Art. 2

Compléter l'article 10 proposé par un § 2bis rédigé comme suit:

"§ 2bis. Un membre de la famille visé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4^o et 5^o, d'un étranger admis ou autorisé, depuis au moins douze mois, à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, ou autorisé, depuis au moins douze mois, à s'y établir, a uniquement le droit d'entrer dans le Royaume s'il réussit un test d'intégration organisé par la représentation diplomatique ou consulaire belge responsable du lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.

Le Roi détermine le contenu du test d'intégration visé à l'alinéa 1^{er}, et les cas dans lesquels l'étranger peut être dispensé de présenter le test d'intégration. Le test d'intégration vise de toute façon à vérifier si l'intéressé a une connaissance suffisante de la langue de la région linguistique dont fait partie la commune où l'étranger qu'il rejoint est inscrit au registre des étrangers ou de la population."

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à assortir le droit au regroupement familial de conditions d'intégration (notamment la connaissance de la langue de la région), ce qui est autorisé explicitement par l'article 7, point 2, alinéa 1^{er}, de la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial. Force est en effet de constater que la mise en œuvre massive de la pratique du regroupement familial ces dernières décennies impose de recommencer chaque fois tout le processus d'intégration.

Nr. 266 VAN DE HEER DE MAN c.s.

Art. 10

Het voorgestelde artikel 42, § 1, tweede lid, doen vervallen.

VERANTWOORDING

De indieners van dit amendement zijn van mening dat (nieuwe) Belgen die een partner willen laten overkomen, steeds moeten voldoen aan de gestelde inkomenseis van 120 % van het leefloon.

Nr. 267 VAN DE HEER DE DE MAN c.s.

Art. 2

Het voorgestelde artikel 10 aanvullen met een § 2bis, luidend als volgt:

"§ 2bis. Een in § 1, eerste lid, 4^o en 5^o, bedoeld familielid van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen, heeft slechts het recht het Rijk binnen te komen indien het slaagt voor een inburgeringstest die wordt afgenomen in de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging die verantwoordelijk is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland .

De Koning bepaalt de inhoud van de in het eerste lid bedoelde inburgeringstest, en de gevallen waarbij een vreemdeling van het afleggen van een inburgeringstest kan vrijgesteld worden. De inburgeringstest zal in ieder geval nagaan of de betrokkene een voldoende kennis heeft van het taalgebied waarvan de gemeente deel uitmaakt waar de vreemdeling die hij vervoegt, is ingeschreven in het vreemdelingen- of bevolkingsregister."

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement strekt ertoe het recht op gezinshereniging afhankelijk te maken van integratievoorwaarden (o.m. de kennis van de streektaal), hetgeen uitdrukkelijk wordt toegestaan door artikel 7, tweede lid, eerste alinea, van Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging. We moeten immers vaststellen dat de massale gezinsherenigingspraktijk er de laatste decennia voor gezorgd heeft dat het integratieproces steeds van voren af aan moet beginnen.

Filip DE MAN (VB)
Annick PONTHER (VB)
Tanguy VEYS (VB)

N° 268 DE MMES GENOT ET BREMS

Art. 2

À l'article 10, § 1^{er}, 4° proposé, compléter le 1^{er} alinéa par la phrase suivante:

“Le délai de douze mois est supprimé s’il s’agit du regroupement familial d’un enfant mineur.”

JUSTIFICATION

La formulation de la disposition n'est pas claire de sorte qu'actuellement formulée certains enfants mineurs qui demandent le regroupement familial pourraient être confrontés à ce délai.

En effet, le délai de 12 mois est supprimé lorsqu'il s'agit du regroupement de personnes dont l'union ou le mariage est antérieur à l'arrivée en Belgique de la personne étrangère et s'ils ont un enfant commun.

L'allusion à l'enfant mineur commun qui permet de déroger au délai n'est faite que dans le cadre d'une union antérieure à l'arrivée en Belgique.

Qui d'un enfant sans père connu qui viendrait rejoindre sa mère en Belgique? Faudra-t-il attendre 12 mois pour qu'il puisse les rejoindre?

Logiquement non. Mais le texte n'est pas clair. L'amendement vise à clarifier le texte.

Zoé GENOT (Ecolo-Groen!)
Eva BREMS (Ecolo-Groen!)

N° 269 DE MME FONCK

Art. 15

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

La disposition proposée vise à donner une interprétation restrictive aux conventions relatives à l'emploi conclues avec le Maroc, la Turquie, l'Algérie, le Monténégro, la Croatie, la Macédoine et la Bosnie-Herzégovine, approuvées par la loi du 13 décembre 1976 portant approbation des accords bilatéraux à l'emploi en Belgique des travailleurs étrangers.

Il n'appartient pas au législateur de modifier le contenu des accords passés avec les pays étrangers.

Catherine FONCK (cdH)

Nr. 268 VAN DE DAMES GENOT EN BREMS

Art. 2

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 10, § 1, 4°, aanvullen met de volgende bepaling:

“De termijn van twaalf maanden vervalt als het gaat om de gezinshereniging van een minderjarig kind.”

VERANTWOORDING

De bepaling is niet duidelijk geformuleerd en er zou uit de huidige bewoordingen kunnen worden opgemaakt dat bepaalde minderjarige kinderen die om gezinshereniging verzoeken met die termijn te maken zouden kunnen krijgen.

De termijn van 12 maanden vervalt immers in geval van een gezinshereniging van partners die vóór de aankomst in België van de vreemdeling verbonden of gehuwd waren en die samen een kind hebben.

De allusie aan een gemeenschappelijk minderjarig kind dat de mogelijkheid biedt af te wijken van de termijn wordt alleen gemaakt in het kader van een verbintenis die vóór de aankomst in België werd aangegaan.

Quid met een kind van wie de vader onbekend is en dat zich in België bij zijn moeder komt voegen? Zal het 12 maanden moeten wachten?

Logischerwijze, niet, maar de tekst is onduidelijk en het amendement beoogt hem te verduidelijken.

Nr. 269 VAN MEVROUW FONCK

Art. 15

Dat artikel weglaten.

VERANTWOORDING

De voorgestelde bepaling strekt ertoe een restrictieve uitlegging te geven aan de tewerkstellingsakkoorden die werden gesloten met Marokko, Turkije, Algerije, Montenegro, Kroatië, Macedonië en Bosnië-Herzegovina en die werden goedgekeurd bij de wet van 13 december 1976 houdende goedkeuring van de bilaterale akkoorden betreffende de tewerkstelling in België van buitenlandse werknemers.

Het komt niet de wetgever toe de inhoud te wijzigen van overeenkomsten met andere landen.